

11497

Bibl. Jag.

v

Imperium Austriae:

Regnum Galiciae:

Numerus: 611

Districtus: Leopoliensis

Arch. Diocesis: Leopolitana rit. lat.

Parochia: St. Mariae Magdalenae

TESTIMONIUM BAPTISMI.

Ex parte Offici parochialis r. lat. Ecclesiae Leopoliensis ad St. Mariam Magdalenam
notum testatumque fit, in libris metricalibus hujus Ecclesiae Tom IV pag. 85 reperiri sequentia.

Annus, mensis, et dies nativitatis et baptismi	Nr. Domus	N O M E N	Religio	Sexus	Thori	P A R E N T E S et C O N D I T I O	P A T R I N I et C O N D I T I O
Anno Domini Millesimo Octingentesimo septuagesimo tertio 1873/ die decima tertia / 13/ Martii na- ta et die 6. Aprilis ejus- dem anni baptisata.	6243/2.	Maria Inunbat Vanda binom.	rom. cath.	foemina.	baptizata.	Dñs Carolus Horwin de Mlodniczki artifex pictor filius Jomati et Carolinae natae Homar- nicka. Vanda filio Caroli Monne et Cordulae B. Wesli de Nic- derlahnstein.	Henricus Roda Nowicki pictor Leonia Blüh dorn virgo. Adstantes Cornelius Ujczyk conductus bonorum Leonia Sawczynska virgo.
		Obst. Josepha Ehrlich. Bap. Josephus Sylwestor Cooperator					

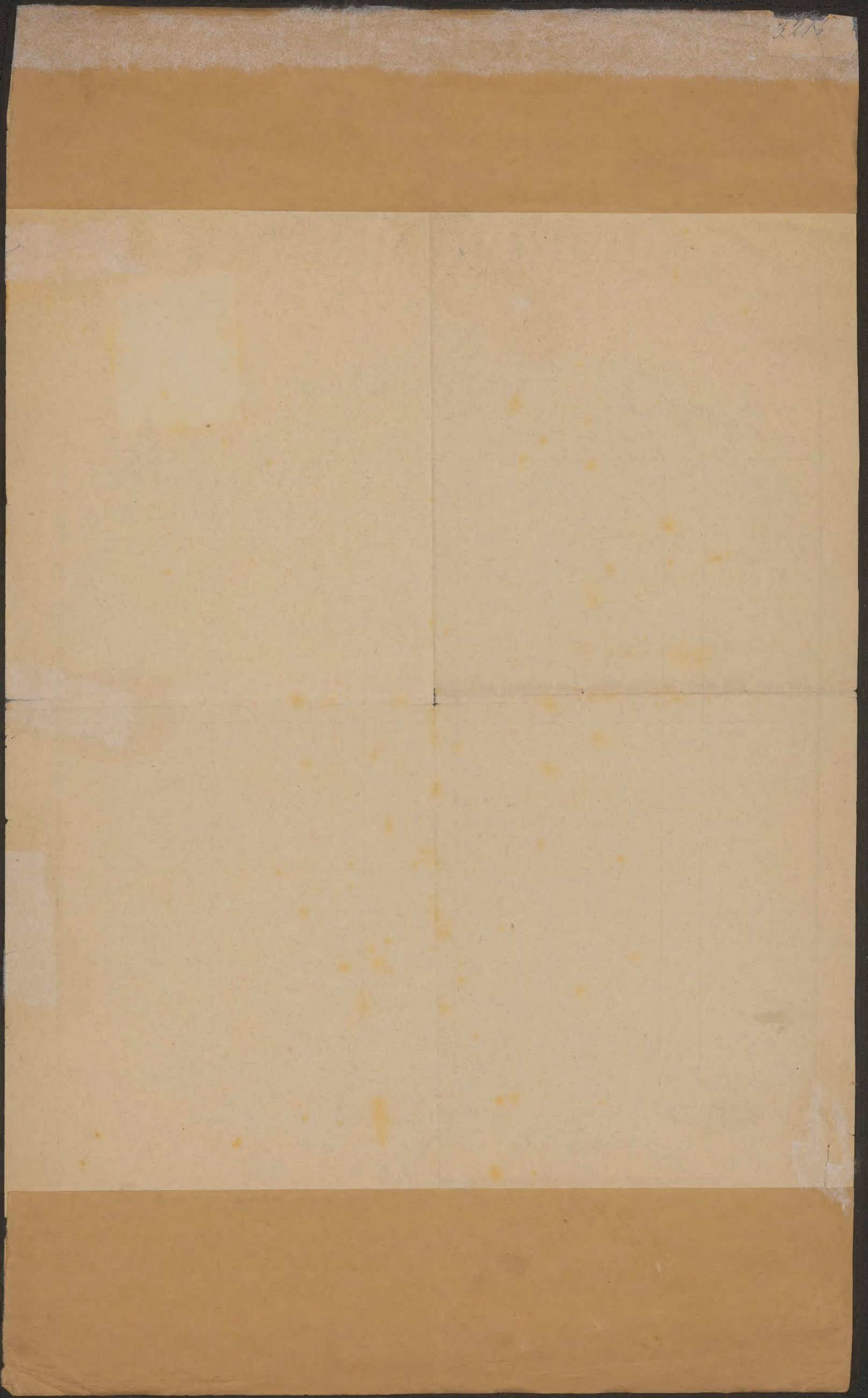
Quas testimoniales manu propria subscribo et sigillo Ecclesiae parochialis munio

Leopoli die 28. Novembris A. D. 1887.

Josephus Sylwestor
Administratores parochiae.

Klasa .....

Liczba .....

ŚWIADECTWO SZKOLNE.

Marya Modnicka urodzona dnia *18 marca* 18*73*
w e. *Lwowie* ^{uczyła się prywatnie} uczęszczała w roku szkolnym 18*83* do
klasy *N* szkoły ^{i służyła egzamin} pospolitej klasowej w szkole im. św. *Maryi Magd.*
zachowywał się pod względem obyczajów .....
przykładał się do nauk z pilnością ..... i poczyniła
w nich ..... postępy, a mianowicie :

W nauce religii	<i>bardzo dobry</i>
„ języka polskiego	<i>bardzo dobry</i>
„ „ ruskiego	.....
„ „ niemieckiego	<i>bardzo dobry</i>
„ rachunków	<i>bardzo dobry</i>
„ geografii i historii	<i>bardzo dobry</i>
„ historii naturalnej i fizyki	<i>bardzo dobry</i>
„ pisania	<i>dobry</i>
„ rysunków i geometryi	<i>bardzo dobry</i>
„ śpiewu	.....
„ gimnastyki	.....

Otrzymała stopień I-go z odznaczeniem

Zaniedbał godzin szkolnych ..... a z tych usprawiedliwił .....

Na podstawie tych postępów uznaje się *ja* za ..... dojrzałą do
przejścia do klasy *piątej*

Szkola pospolita *4ta* klasowa w e. *Lwowie* .....

dnia *20 czerwca* 18*83*

Dyrektor ka

Apolonia Winiarsowa

Ms. Lw. 1883
Ar. S. 1883

Nauczyciel ka

Profila Kobylanicka

SKALA OCENIENIA.

OBYCZAJE	PILNOŚĆ	POSTĘP
wzorowe	wytrwała	bardzo dobry
chwalebne	zadowalniająca	dobry
odpowiedne	dostateczna	dostateczny
mniej odpowiednie	niejednostajna	mierny
nieodpowiedne	mała	niedostateczny

Zugriff.

Fräulein Maryta Mlodnyka wird beschei-
digt, daß sie des Betruges 90% in der
Kunst des Bruchplacieren - Placieren in
Bruchstücken gearbeitet, u. dabey ein
gewissensvolles Tadel u. sehr großen Ehrgeiz
bekundet, so daß ihre Geschäftigkeit davon
hervorsteht.

Bruchstücken 1. Teil
1891.

Sophie Dahn-Fries
Vorsitzende des Künstlerinnen-Vereins
zu München.

Seppin Dahn-Fries
Königsberg
in Königsberg

1300
gr

Leute mich

Wieder zu mehr täglichen
Ihre Tante

Maryla Modnicka and
Lunburg in Ostreich.

Ist zu dem Klage der Kumpelmannen
Verursacht, dass die beiden
Gemeinschaft, und die Tante Tante und
große Talant und ganz schön.

Ernst Hertel
1 Juli 1891. Kumpelmann

1845

1845

1845

1845

1845

1845

May 19

MINISTÈRE
DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE,
ET DES BEAUX-ARTS.

Direction
des
Musées Nationaux.

N° 377

Les Gardiens laisseront entrer et
travailler tous les jours d'étude, dans
les Galeries du Louvre, du Luxembourg,
de Versailles et de Saint-Germain,
Mme de C. Mme de C.
Mme de C. Mme de C.

Palais du Louvre, le 16 juin 1892.

Le Directeur
des Musées Nationaux,

A. Hampe

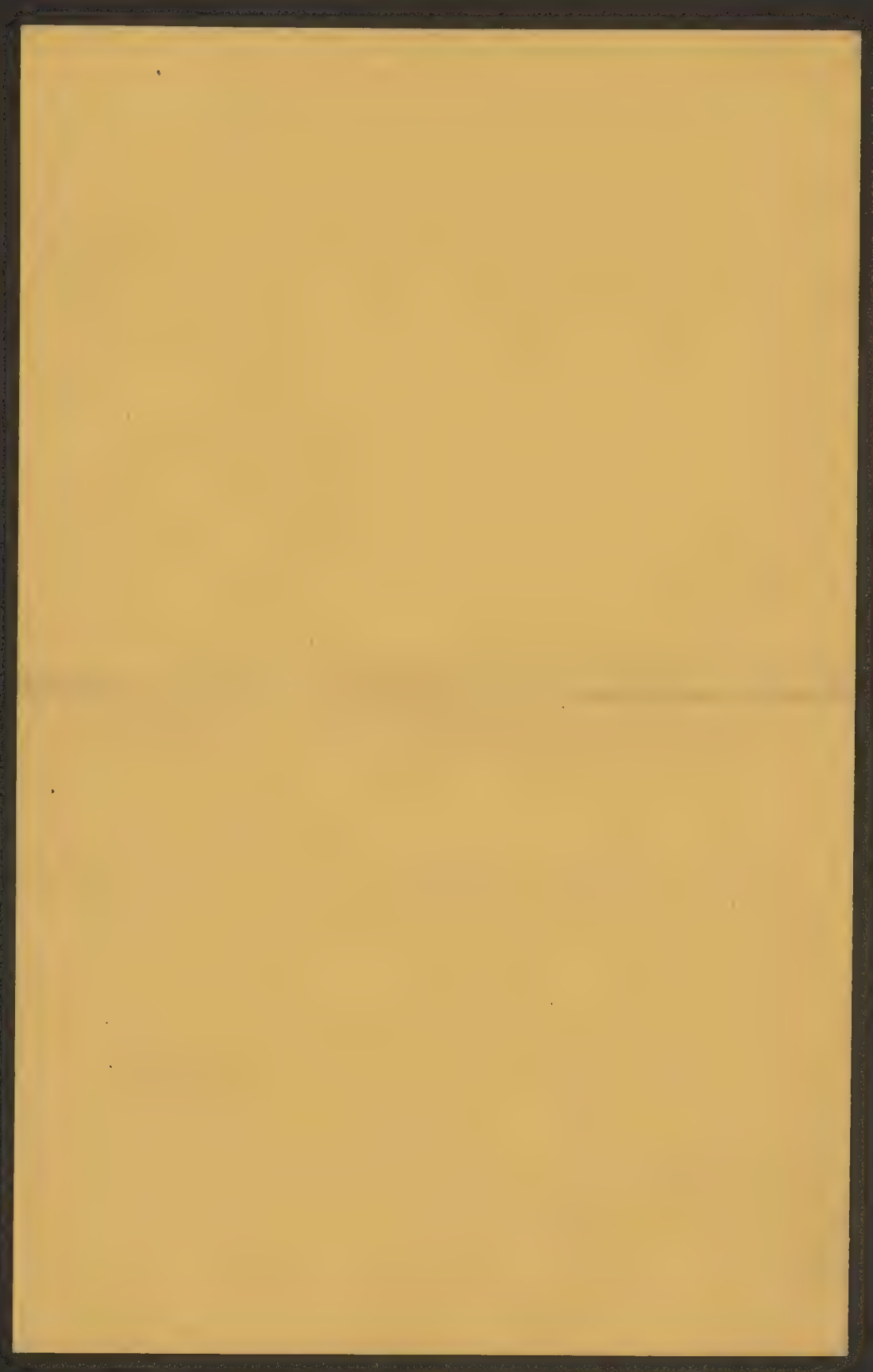

Vertrag.

[illegible][illegible]

Die obgenannten gefertigten Leinwand-
stücke sind versandt. Definirte Leinwand ist

Kommen, das förmlichste und der
grössten ihrer in festgesetzten Ge-
samten Kinder. Dasselbe ist
in der Pflanzstadt oder Ortschaft
zu regeln sein werden.

Der mitgesetzte Vater der mir.
Der jährigen Land erklärt sich mit
dem vorstehenden grössten der ob-
genannten Landthemen gut. Es
ist wichtig mit dem Gesetzgebung
der Kinder und ihrer für die Pflanzstadt.
Der Herrin kommen, soll kommen
in der Pflanzstadt.

Wien 7. September 1892.

Carl Schmitt
Zeuge.

Dr. Anton Spitzer.

L. Schmitt
als Zeuge

the
in

2.

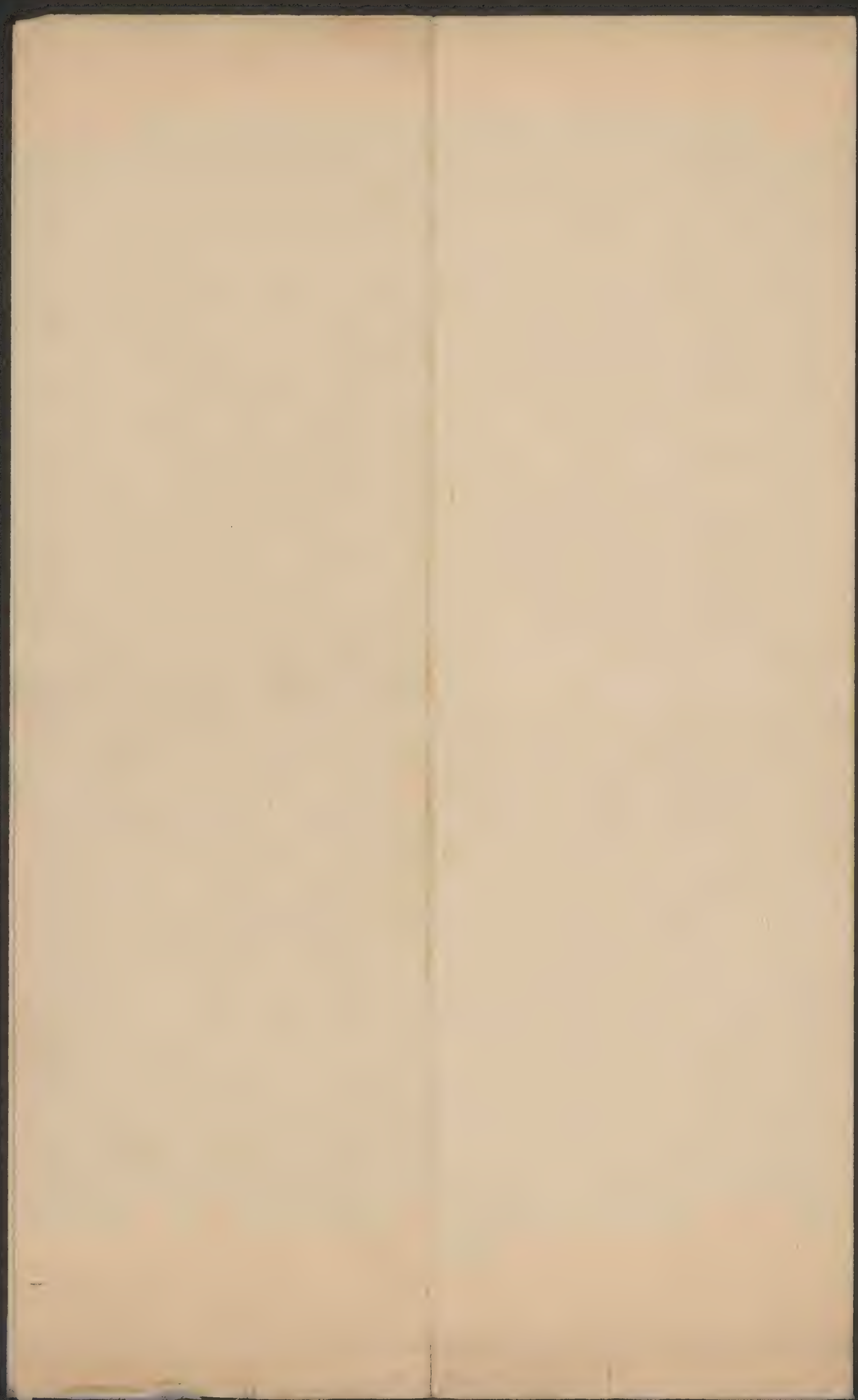
2.

2.

2.

2.

2.

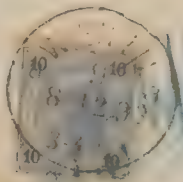

Ohngef.

Fraulein

Maryla Młodnicka

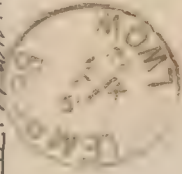
Lemberg 49.

21. Limorowicka l. 16.
/H.

Absender:

Dr. A. Penzler

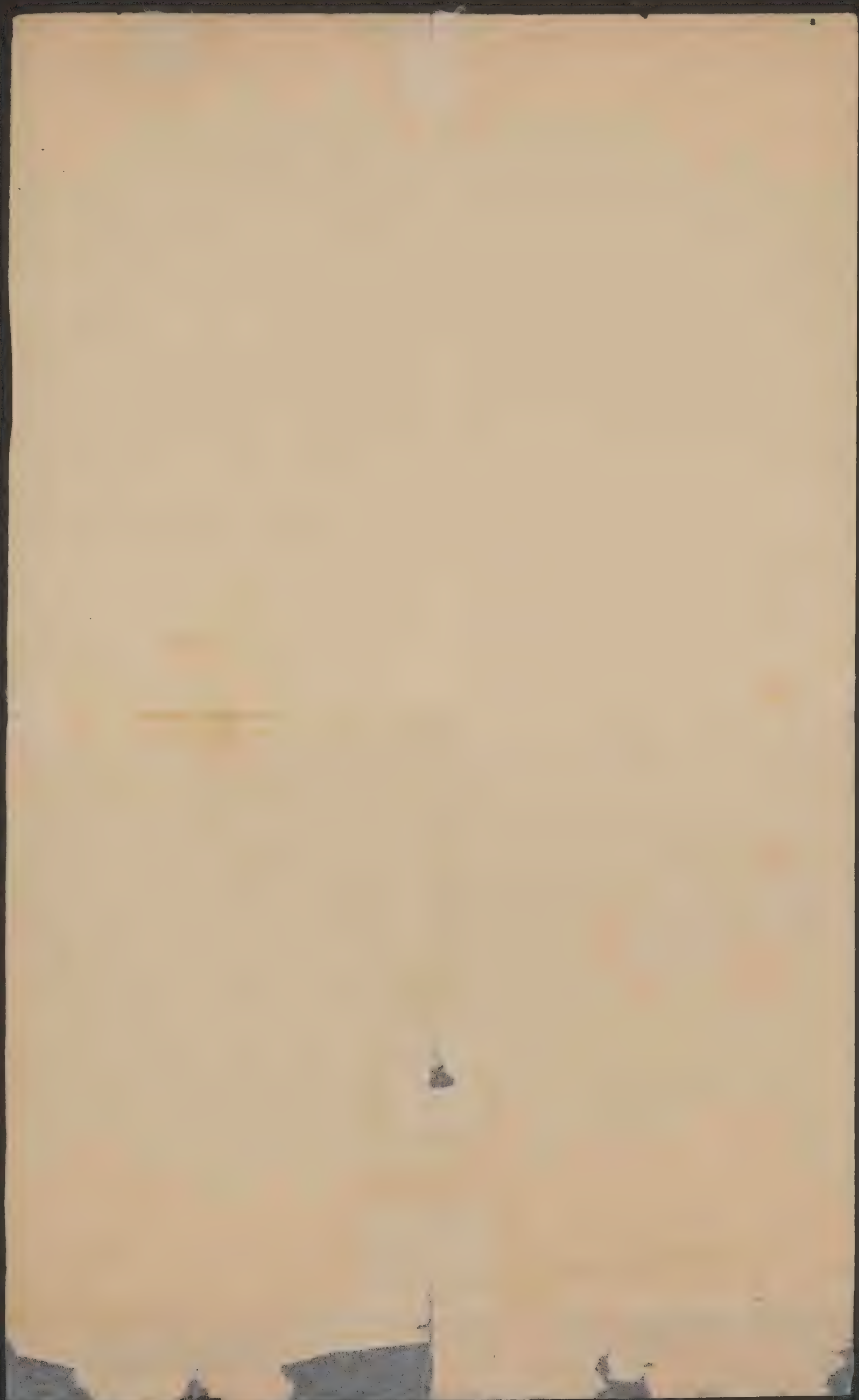
Wien IX. Währingerstr. 5.

Spis rzeczy: odstających p. Tenslowi.

1. Portret Dreiering.
2. Lódur skó i byłandów i smaragdów.
3. Lódurk wenecki
4. Tyrafer dora i rubinami
5. Tyrafa mniejsza i perłami
6. Tygi manganistki
7. Tygi srebrne.
8. Tygi i rubinami i kółki / słasności M. Crawley /
9. Tyrańców i smaragdów
10. Tyrańców i iółtych kamieniami
11. Tyrańców i morskich
12. Tyrańców Dreiering i byłandów kamie
13. Tygi srebrne i iółtych Tyrańców
14. Tyrańców i byłandów
15. Tygi iółtych i amantkami
16. Tygi iółtych i amantkami
17. 20 koron o stali
18. Tyrańców statuetka brązowa
19. Tyrańców i weneckich paciorków
20. 3 Dagerotypy
21. 3 statuetki przyborów dołomafierzych
22. Tyrańców ołojne kubera
23. Tyrańców:

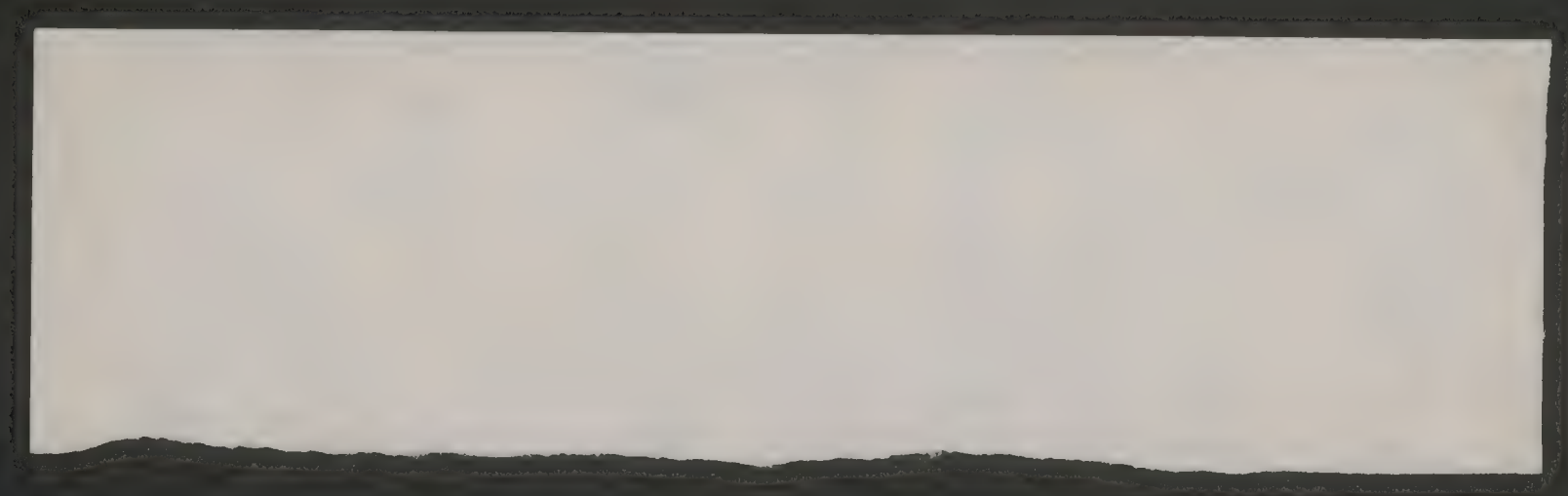

Dane Grace Mary delatorney

Arnold Penther

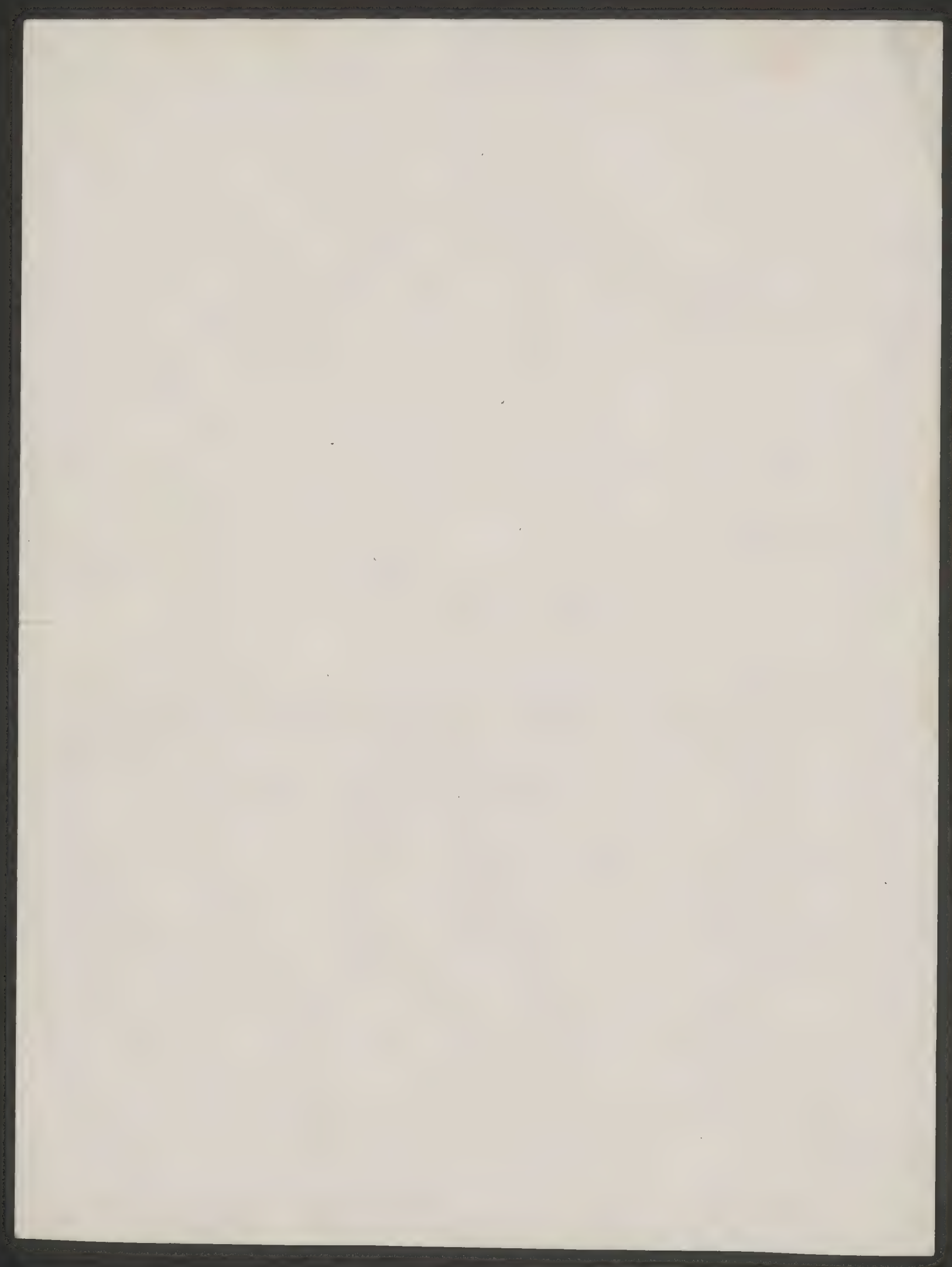
Dr. John Mayne Almon (Glasgow)

Beiträge zur Kenntnis der
postembryonalen Entwicklung von
Calliaxis adriatica (Holl.).

Unsere Kenntnis der Entwicklung von *Calliaxis adriatica* ist bisher eine verhältnismässig unvollständige geblieben, wohl hauptsächlich wegen der Schwierigkeiten, die mit der Erlangung der Jugendformen dieses seltenen, gegenwärtig nur in der Adria und im Mittelmeere nachgewiesenen Thieres verbunden sind. Was wir über *Calliaxis adriatica* wissen, verdanken wir den Abhandlungen von C. Heller, C. Claus und G. Cano. Diese Kenntnisse nun im Wege ausgedehnter Einzeluntersuchungen weiter auszubauen, wurde mir von meinem hochverehrten Lehrer Hofrath Professor C. Claus nicht nur die Anregung gegeben, sondern auch Beihilfe und Unterstützung

Allen M. Smith Henry as Referee
Mch. Brauer as Referee

30
14 92

V. Henry

Arnold Penther

Pensatti — Penuti

pert. f. Kstwiss., 19 (1896) 260 (E. Jacobsen). — G. Ludwig in Jahrbuch d. preuss. Kstslgn, 26 (1905) Beih. p. 117/19. Gronau.

Pensatti, Celestine, s. *Pensotti*.

Pensée, Charles François Joseph, Landschafts- u. Architekturmaler (Aquat.), Bildniszeichner u. Lithograph, * 10. 8. 1799 Epinal, † 11. 7. 1871 Orléans (Museumskonserv.). Zeichngn u. Aquarelle in den Museen Clamecy, Epinal u. Orléans.

Lit.: Bellier-Auvray, Dict. gén. etc., 2 (1885). — Marmottan, Essai sur les peintres d'Epinal etc. (S.-A.), o. J. p. 12. — Bérardi, Les Graveurs du 19e s., 10 (1890). — Réunion des Soc. d. B.-Arts, 23 (1899) 478; 26 (1902) 83. — Beaux-Arts, 3 (1925) 42.

Pensel, Hans Wendel, Goldschm., Prag 1591.

M. Rosenberg, Goldschm. Merkz., * IV (1928).

Pensel, J., franz. Kupferstecher, 1860.

N. v. Arch. de l'art franç., 1897. — Inv. gén. Rich. d'art, Paris, Monum. civ., 3 (1902).

Pensel, Marx, bischöfl. Wappenmaler in Bamberg, 1595; gab Vorlagen für Münzen.

J. H. Jäck, Leben u. Werke d. Kstler Bambergs, II (1825). — 48. Ber. d. Histor. Ver. zu Bamberg, 1885, III 17.

Penso, Francesco, s. *Cabianca*, Fr.

Penso, Giulio, s. *Benso*, G.

Penson, James, engl. Landschaftsmaler (Aquat.), * 1814 Devonport.

G. Pycroft, Art in Devonshire, Exeter 1883. — Graves, Roy. Acad., VI (1906).

Penson, R. Kyrke, Architekt u. Architekturmaler in Ferryside, * 1815, † 1886.

Cundall, Hist. of Brit. Water Col. Painting, 1908 p. 243. — T. Mardy Rees, Welsh Painters etc. [1912]. — A. Graves, Roy. Acad., VI (1906).

Pensotti, Céleste, geb. Martin, Pariser Bildnis-, Genre- u. Landschaftsmalerin, Schülerin v. Decaisne; 1837/57 im Salon.

Bellier-Auvray, Dict. gén. etc., 2 (1885). — Nagler, Kstlerlex., XI 84 (Pensatti, Mme Celestine).

Penstone, Henry, engl. Goldschm., 1691/97. W. Chaffers, Gilda aurifabrorum, 1883. — The Connoisseur, 67 (1923) 67 (Abb.).

Penstone, John Jewell, Bildnis- u. Genremaler und Stahlstecher, 1835/48 u. 1895 Ehrenausssteller in der Londoner Roy. Acad.

Nagler, Kstlerlex., XI. — Graves, Roy. Acad., VI (1906). — O'Donoghue, Cat. Engr. Brit. Portr. Dep. of Prints a. Draw., Br. Mus., II (1910) 161, 642.

Penstone, William, Goldschm., London. Silb. Senfbüchse v. 1774 (Zuschreib.) im Mus. f. Kunst u. Gew. in Hamburg.

Lit.: Chaffers, Gilda aurifabrorum, 1883 p. 177, 178, 190, 196. — Jahrb. d. Hamb. wissensch. Anstalten, 22 (1904) 174.

Pent, Joh. van der, s. *Bent*, J. v. d.

Pentecôte, Jean, Maler, Genf, † vor 1477.

Brun, Schweiz. Kstlerlex., 2 (1908).

Pentelei-Molnár, János (Johann), Stilllebenmaler in Budapest, * 8. 5. 1878 Duna-pentele, † Nov. 1924 Békésgyula, stud. in München (Hollósy) u. Paris.

Művész, VI/XIV; XV 38; XVI 3. — Nemz. Szal. Alman., 1912 p. 193. — Magyar Művész, I (1925) 174; II 180. — Krücken u. Parlaga, Das geist. Ungarn, 1918, II 273 (sub Molnár). — Die

Kunst, 25 (Kst f. Alle 27), 1911/12 p. 438, 440. — Dtsche Kst u. Dekor., 33 (1911) 140. — Der Cicerone, 16 (1924) 1150. — J. Schlands usw. Gel., Kstler usw., * 1911 (Molnár). K. L.

Pentelynck, Hermann, Glasmaler in Köln, † 1510, seit 1488 gen., 1509 Ratsherr.

Arbeitete für den Rat u. fertigte vielleicht das von diesem 1508 in den Dom gestiftete Fenster. — P.s gleichnam. Sohn u. Nachfolger wurde 1521/33 fünfmal von der Zunft in den Rat gewählt.

Lit.: Merlo, Köln. Kstler, Düsseldorf 1895. — H. Schmitz, Die Glasm. d. Kstgew.-Mus. Berlin, 1913, I 51, 58. — Jahrb. d. Köln. Geschichtsver., V (1922) 111.

Pentenrieder (Bentenrieder, Bintenrieder), Joh. Martin, fürstbischöfl. augsburg. Baumeister.

Mutmaßl. Erbauer der klassizist. Pfarrkirche in Pfaffenhausen a. d. Mindel, 1782.

Lit.: P. v. Stetten, Kunst- usw. Gesch. d. Reichsst. Augsburg, 1779. — Mitteil. v. Prof. Dr. A. Schreder, Dillingen.

Penther, Daniel, Bildnis- u. Historienmaler, * 1837 Lemberg, † 11. 2. 1887 Wien, Schüler der Wiener u. Münchener Akad. u. Lenbachs; 1863/64 in Rom; seit 1881 Custos der Wiener Akad.-Galerie.

Jugendl. Selbstbildnis, Akad.-Gal. Wien; Bildnis F. Grillparzer, 1872, Histor. Mus. Wien; Selbstbildnis, bez. u. 1870 dat., Staatl. Kstsmg. Warschau; Damenbildnis, u.: Juno u. Äolus, Lubomirski-Mus. Lemberg.

Lit.: Boetticher, Malerwerke d. 19. Jh., II/1 (1898). — Bénédit, Dict. d. peintres etc., 3 (1924). — Kstchronik, X (1875) 58; XI 336. — Der Kstfreund (Berlin), hg. v. W. Mannstaedt, I (1874) 429. — Allg. Kstchron. (Wien), XI (1887) 182 (Nekrol.). — Kat. Theatergesch. Ausst. Wien 1892, p. 220 Nr 758. — J. Bołoz Antoniewicz, Kat. wyst. szt. pol. 1764-1886, Lemberg 1894, p. 325 (dtsche Ausg. p. 193) u. Abb. — H. Piątkowski, Album szt. pol., Warschau 1901, p. 158 (Abb.). — E. Swieykowski, Pamiętnik Tow. Przyj. Szt. P. w Krakowie 1854-1904, Krakau 1905, p. 119. — Kat. Schack-Gal. München, 1910 p. 119.

Penther, Joh. Friedrich, Architekt, * 1693 Fürstenwalde, † 1749 Göttingen.

Stand in gräfl. Stolberg'schen Diensten u. wurde Professor der Ökonomie u. Oberinspektor der akadem. Gebäude in Göttingen. — Buchwerk: Ausführl. Anleitung zur Bürgerlichen Bau-Kunst, 4 Bände, Augsburg 1744/48, 3. Aufl. 1764/75.

Lit.: Nagler, Kstlerlex., XI; ders., Monogr., II. — [Jessen,] Kat. Ornamentstich-Smlg Kstgew.-Mus. [Berlin], Lpzg 1894. — M. Hammitzsch, Der mod. Theaterbau (Beiträge zur Bauwiss. Heft 8), Berl. 1906, p. 133, 197f., m. Abb. — Sedlmaier u. Pfister, Die fürstbischöfl. Residenz zu Würzburg, 1923.

Pentin, Jean, siehe *Peutin*, J.

Pentinelli, Mich., s. i. Art. *Pintenelle*, D.

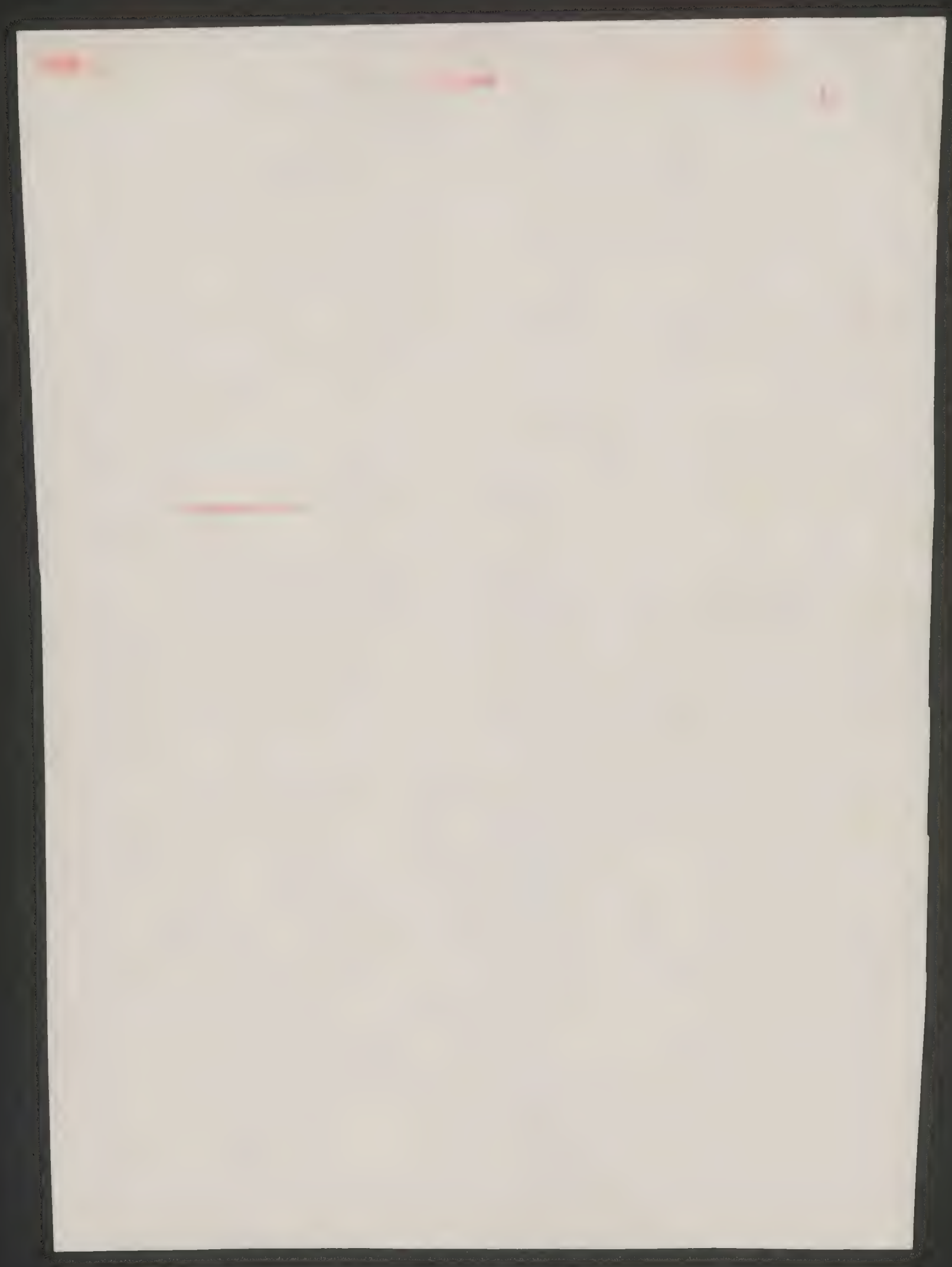
Pentreath, R. T., engl. Bildnis-, Marine- u. Landschaftsmaler in Penzance, 1844/61. A. Graves, Roy. Acad., VI (1906).

Pentz, Wenzel Joh., Ebenist u. Kabinett-schreiner d. Kurf. Clem. Aug. v. Köln (1723/62).

J. J. Merlo, Köln. Kstler, Düsseldorf 1895.

Penuti, Giuseppe, Bildnis- u. Historienmaler in Mailand, 1837; Schüler v. Sabatelli. — Carlo, Landschaftsmaler; Bild in der Brera-Gal. Mailand.

Nagler, Kstlerlex., XI. — Raczyński, Gesch. d. neueren dtschen Kst, II (1840) 716. — Caimi,

Egger Hermann, Ph Dr., Univ. Prof. in Graz

1000

1000

1000

Wzrost fotografii z dobytymi

in Biblioteca Universitaria
de Wien:

1.) A pravej dvakrát ostřej Arnolda Věšákův
malý nůžník. -

na pierwszej stronie niejednolite
o tym, że dnia 30. 3. 92. pomyślałem o
do autatwienia:

p. defratorni Clavi'soni jako referentni
i p. Professori Brañnioni
jako coreferentni

2) 2. ниселдөгөө схематыг үнэлэн + тоо-
ног (ноусник 1925)

Professur und ab 1907 am zoologischen Museum
für anatomische und physiologische Arbeit.
Starke Hofrat. Prof. für die Tierphysiologie
an der Universität Bonn (Hochschule
für Bodenkultur).

Agro zastopoy esy goimem referenci

Wadcomie stanni? (jeden stopień do hofrata

1) Reuther Arnold Dr. philoz. - Versicherungsrat.

2) Goldt Karl

— 110 —

— 61 —

3) Wzmianka o p. Daniełu Tenthlerze
w ogólnej encyklopedji artystów (malarzy
- przedwysokich)
(wydany przez Thierne-Beck
w Lipsku 1910)

4) Książka wykładnicza c. k. Fryderyka
administracyjnego
opracowana przez Dr. Ludwika Wolkego
(advokata dozw. i sądowego)
Wiedeń 1878

5) Książka w parlamencie postów:
Hansnera i Dr. Wolkego
na temat: „pro awstryjackim czy Rosackim?”
Wiedeń 1878

6) Książka Dr. L. Wolkego
Zarys historycznego przeglądu
sprawy Schwarz-Kaminiski - Galender-
bank
Wiedeń 1883

IV 7-5

19

Kartka wydartą z zeszytu, zapisana bardzo jeszcze
młodocianym pismem Maryli Młodnickiej, znaleziona w
Jej pośmiertnych papierach z okresu narzeczeństwa z
Arnoldem Pentherem - (rok jakiś 1891/2)
Kartka jest bez daty.

Boże Mój! Co się ze mną dzieje? Dlaczego ja tak późno zaczęłam dopiero
myśleć - co ~~szczęście~~ będzie ze mną? Straszno mi okropnie, a ten człowiek
nic temu nie winien. Przecież winą nie jest, że mnie pokochał! - Ja jestem
winna, że zapomniawszy o sobie przelicytował się z siłami - ujęta tą
jego miłością - wzruszona jego dółką nieszczęsna z pragnieniem dać mu
szczęście! Jakie szczęście?! Jakie - wobec tego, że go nie kocham.
Ja nie mam pojęcia o miłości - ale to musi być coś całkiem innego, od
tego uczucia, które on wzbudził we mnie. Bo że mi żal sierotego jego
dzieciństwa, że mnie wzrusza wielkie jego przywiązanie - że jego twarz
wydaje mi się malowniczą, typem - to nie dość - to nie może wystarczyć.
A zatem - co będzie?! Przypominają mi się słowa Mary, słyszane tak
często w Paryżu: "Zerwij!!" - Przypominały mi się też w chwili
powitania z nim, głębi z Paryża wracając, on wyjechał na przeciw. Ja
wtedy nie potrafiłam ~~xxxx~~ udzielić nawet radości. On tego nie spostrzegł -
całował nas obie z Mary po rękach - i patrzył na mnie oczyma przywiza-
nego dziecka "Zerwij - zerwij..." postrzegłam wtedy głos jakiś we mnie
i powtarza ciągle... Gdyby mnie wprost spytał kiedy: "Kochasz mnie
dziewczyno? - niepotrafiłabym skłamać - powiedziałabym: "Mnie kocham"
a wtedy co by się stało z tym człowiekiem, co patrzy na mnie jak na
swoje szczęście? My jednak nie mówimy z sobą o niczym podobnym.

O jakże mi straszno! Ja tak długo - tak długo kazałam mu czekać
- i na co? Na to, że sobie teraz wyszłam powiadziłam nogę: będę nie-
szczęśliwa. I wobec tego jakież jest tu zadanie moje:
"uszcześliwienie"? On jednak, choć powinien to czuć, że mi źle
na świecie - on tego nie spostrzegł... Dawniej - choć to rzadkie bywały
myśli - dawniej marzyłam o tym, aby mnie ktoś pokochał - ktoś szlachet-
ny, czysty, czysta dusza byłaby, wtórem mojej - a teraz jedyną życzę
niem moim jest, aby mnie ten człowiek ~~przekochał~~ kochał przetrwał! Co
prawda, on mi się nigdy nie wydał takim, jakim on żyje - są z nas obojgu
pojęcia których - ani ja - nie wiem nie przystawacząc - ani on po
polsku nie wypowie - i będzie nam obco - źle - choć wierzę w prawość
jego i zacność, choć wierzę, że uczę, że uczę, aby się zilić do
mojej Ojczyzny, do wszystkiego co szczerze i kocham. - Tak nie on jest
winien, tylko ja sama. Zdawało mi się, że zamilłam i że ostatek to miłość
- że wystarczy - wierząc, że to jeszcze w Paryżu chwilami, mówiąc
że nie potrafię pokochać, nie mając zaufania, nie mając szacunku. Dziś
wiem, że nie kocham nikogo i że miłość nie rozumie jeszcze - ino się
jej boję - bo jak mi się zjawi za późno - będę jeszcze nieszczęśliwsza.

— 111 —

10

100

10. 11. 1941

Karel i Wanda Mednický

mají zasvěcené dětem svéjím

Maryši

i p. Maxmilianu Holšteinu

synem i p. Ludvíka i p. Anny: - Pěknýjstě

kteří se vylíčkují d. 25. květnem i q. i mají věnování

u hošedle parafatného sv. Mikolaje.

Lwow w kwietniu 1894.

71210 21

Karol i Hanna i Włodzisław

moją zaszczytną akademię studiów swych

Maryli

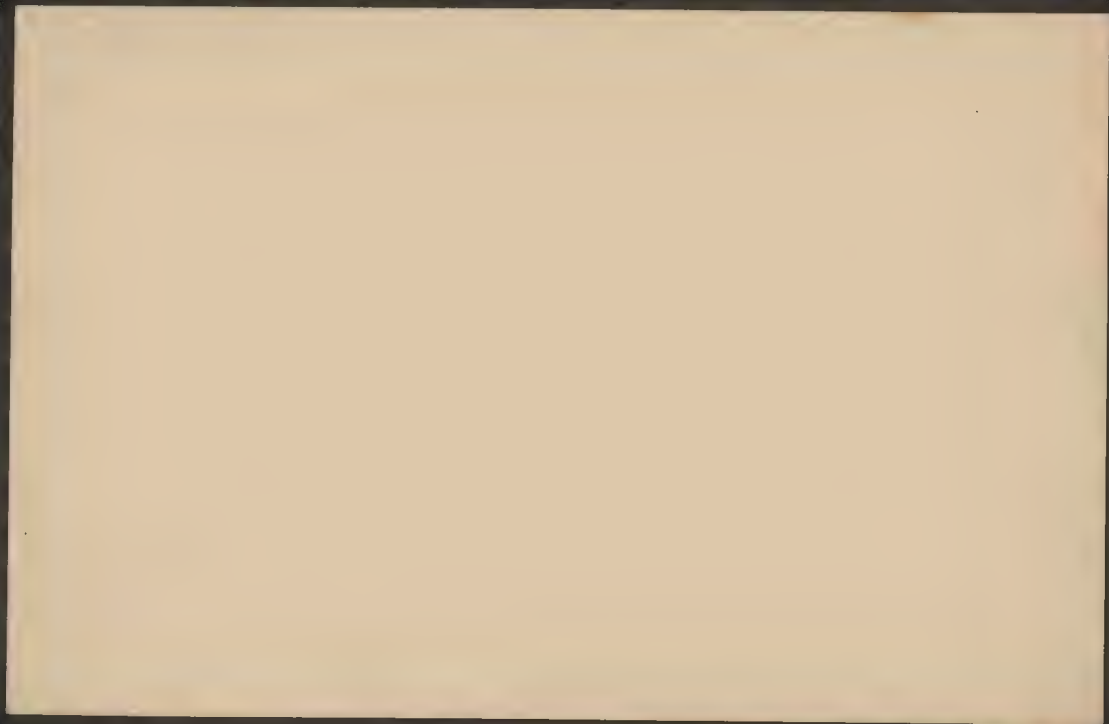
i p. Maciejowi Wolskiemu

synowi p. Ludwika i p. Anieli i p. Piotrowi

Włodzisławowi i p. Włodzisławowi i p. Włodzisławowi

w kościele parafialnym sw. Mikołaja.

Lwów w kwietniu 1894.

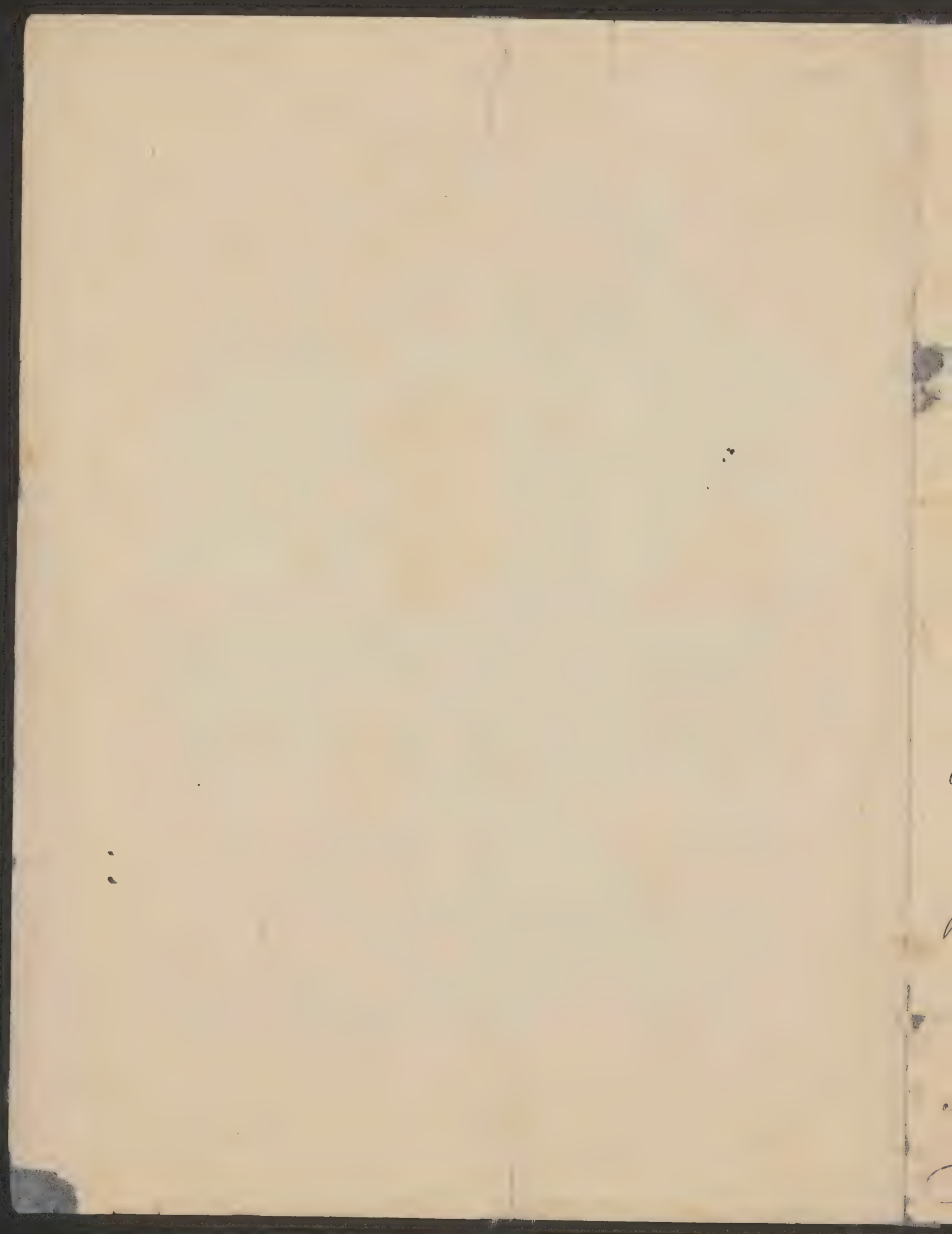
Na wesela
Maryli

drzwi "Ruś" z mego wewnętrznego wesela
Przećmiałam się.

Na weselu Maryli wesela
Branie w sercach setne nieważne kapela...
Którzy nie czuli, nie wolała Maryli,
Właściwie ródziców rodziny nie wychyli?
I "u" może też Pana Młodzieży
Same stojące na wstępie nam brzo,
Chociaż każdy z nich z mężem to gości,
Młodszych i młodszych, a nie ma radości.

Hej, ilinko nigdzie płynie, a reba
Dorywa warkę, kolano pykająca...
O, oremu pragnień Polaków
Im więcej się nie pijem z Dabanów!
Nigdy też serca w stonach rade,
W spójzeniu, rylac' coś wzniósł sradę -
Tylko że w ciele z Młodnickich do ma
Same jednokliki nie wolno ber stoma.

Tu się nie ma nigdzie rozszere
W dal, dal daleko, w Golski rybnia;
Liżnania, Wojna stąd przemiana
Do Pana Terki, do katiu berpoania;
Tutej, jak symeon, Jeremi
Jakiś Maryla Pana Borka ziemi;
Tutej więc, i waje, że wiara
Nie ma na mroźną, nie straci ofiar.

Na naszej Maryli wesela
w sercach, na ustach broni toastów wiele;
S'lubujemy jej miłosci niezgastą -
Drozsze nam jeszcze domu tego kasto.
Z tem hasłem Ojczyznę wywołim,
Z tem hasłem wolności jej wszystkie wspolim -
Niech każdy je wzniesie z powolim:
"Z Bogiem, Ojczyznę naszą i Rodziną!"

A komuż ten toast wznieść góra,
Marylo, chrestna Jeremiego cōto!
Ja wiem, gdzie mylił Trzebież -
Więc odronie sercem tutaj obciętego,
Wierząc, że z wiary apostoła
Nie "Nie zginię!" wola - lecz "Żyć Bożas!"
Wzgięła Maryla: "Niech Jeremi
Wolnej Ojczyznę dowodzi na ziemi!"

Lwów d. 25. Kwieciana 1894.

Platonowski
Lucyan Falszewski
Jędrzej Grywinski
M. Belta
August Balcourt
Karimien Brynwalce
St. Tadeusz Throbon
Anton Abramowicz
Józef A. Zulinicz

Maryla & Młodzieńcy Wolni
Miecz. Wolski
Stanisław { Emilia Woronin
Edmund Woronin
Mieczysław Piaczek
Helena Harkitowska
Morawski
Dziuba
Stanisław Wierzbicki
Dziuba
Jan Jędrzej

Karol Modnicki,

Helena z Wolskich Szczępanowska

Józef i Helena Kubiński
z dziećmi

Artur i Marya z Wolskich
Ławiszewscy.

Zofia z Wolskich Chyżewscy

Sauwast Farliński.

Marya Baławitz.

Wanda Modnicka

Archie i Szymon

Amila Maryńska

Bronisława Kubińska

Young Dotz

Poświadczenie.

Ze strony Prezydium Magistratu król. stol. miasta Lwowa poświadczają się, że
 p. *in* *Wacław Wołowski żona i 3 dzieci i 1 siwaga*
 zmuszony *4* jest wyjechać ze Lwowa do .....
 koleją kołowo celem powrotu do domu w interesach rodzinnych majątkowych i że pod względem Jego (Jej)
 politycznego zachowania się nie zachodzą w tym kierunku żadne przeszkody.

Należy zatem nie czynić przeszkód w przejeździe.

We Lwowie, dnia

29 sierpnia

1914.

Leuber Zaptur gm
 K. u. K. FESTUNGSKOMMANDO in LEMBERG

Za Prezydenta miasta:

dr Leonard Hall

II Wiceprezydent m. Lwowa

New Introduction
1914

Common Khirri

U.S. @ 2g

Angora

Barbos Nicolae

1914

U.S. @ Toggervere.

ungarn

N° 153

Nadawca:

Correspondance
des prisonniers de guerre.
Kriegsgefangenensendung.
PORTOFREI.

Wydruk Kraj. Stow. Austriackiego Czerwonego Krzyża
dla Galicyi we Lwowie.

RUSSIE

Adres po polsku.

Adres po rosyjsku.

РОССІЯ

Gubernia

Губ.

Miejscowość:

Городъ:

Austriacki jeniec wojenny

Австрійскому военнопленному.

Szarża ..... Imię

Nazwisko

Rota I. w.

Рота в. п.

Cena 5 hal.

Verlag des Landes u. Frauen Hilfvereines vom österreichischen
Roten Kreuze für Galizien in Lemberg.

Nadawca: .....

Correspondance
des prisonniers de guerre.
Kriegsgefangenensendung.
PORTOFREI.

RUSSIE

Adres po polsku.

Adres po rosyjsku.

РОССІЯ

Gubernia .....

Губ. ....

Miejscowość: .....

Городъ: .....

Austriacki jeńiec wojenny

Австрійському военноплянному.

Szarża ..... Imię .....

Nazwisko .....

Rota i. w. ....

Рота в. п. ....

Cena 5 hal.

15/39 i)

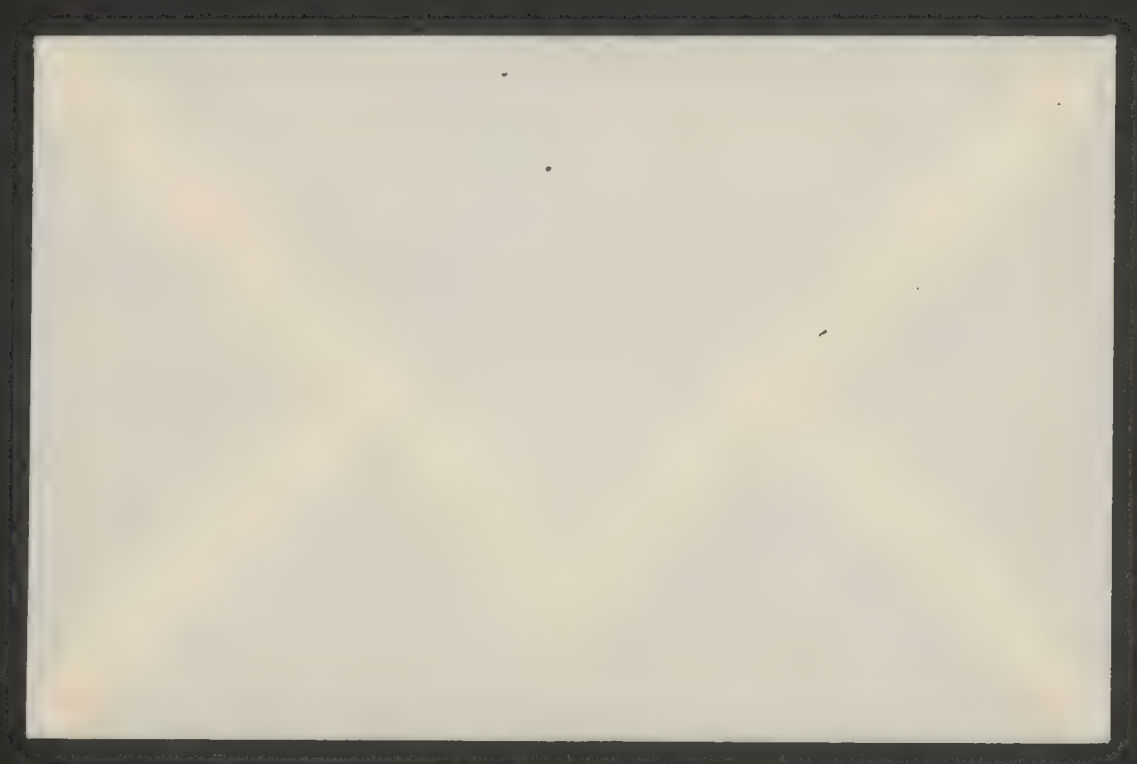
~~Fotografia scattata~~

~~1984~~

~~Mirano, Museo Antonio Maria Vassallo~~

~~Stadli post. Reno +, do Reno~~

DR. LESŁAW GLUZIŃSKI

Lwów, ul. Akademicka 15.

Telefon 178.

~~Dr. Lesław Gluziński~~

Wnuc. Panna M. Holakowa
pacjentka moja. Trupa.
Ciepła, białyminiowa
i' stwardziła. Tętno niej
a) Nervica serca
b) Osłabienie mięśnia
sercowego, a następnie
promienienia serca rozpru-
nienie serca.

Wobec tego uważam
za konieczne, aby
M. J. Holakowa po-
stawiła oraz zachowała
Lupa i' opóźniła, gdyż i
każde niegumne dla niej

Hogorzyi Stan sena.

Jan. 1815.

L. P. Głogowski.

Seiner kaiserlichen und königlichen Apostolischen Majestät
 General der Kavallerie und Oberstinhaber des Husaren Regiments N° 15
 Ritter des Ordens vom Goldenen Vliese, Großkreuz des kön. ung. St. Stephan Ordens etc. etc.
 verleihe im
 von Seiner kaiserlichen und königlichen Apostolischen Majestät
 als Allerdurchlauchtigsten Obersten Inhaber der Ehrenzeichen für Verdienste um das Rote Kreuz in der Monarchie
 Allerhöchst übertragenen Wirkungskreise

der freim. Pflegerin

Marie von Wolska

in Anerkennung besonderer Verdienste um die militärische Sanitätspflege im Kriege
 taxfrei

die Silberne Ehrenmedaille vom Roten Kreuz mit der Kriegsdecoration.

Zur Beglaubigung habe ich gegenwärtiges mit meiner eigenhändigen
 Unterschrift versehenes Diplom ausfertigen lassen.

Gegeben in Wien am 30. November 1915.

J. Franz Salvator
Gott

50/39 1)

Widerh. Baum + 1958

Ehrenzeichen vom Roten Kreuze.
Abteilung für Ehrenmedaillen.
Wien, I., Landskrongasse 1.

Nr. 25905 EM.
 0441 EZ.

Anverwahrt empfangen Sie die Insignien der von Seiner k. u. k. Hoheit
 dem durchlauchtigsten Herrn **Erzherzog Franz Salvator**, Protektor-Stell-
 vertreter des Roten Kreuzes in der Monarchie, im Namen

Seiner k. u. k. Apostolischen Majestät

huldvollst **taxfrei** verliehenen

~~Bronzenen~~ **Silbernen** Ehrenmedaille vom Roten Kreuze
mit der Kriegsdekoration.

Wien, am ..... 191.....

Der Vorstand.

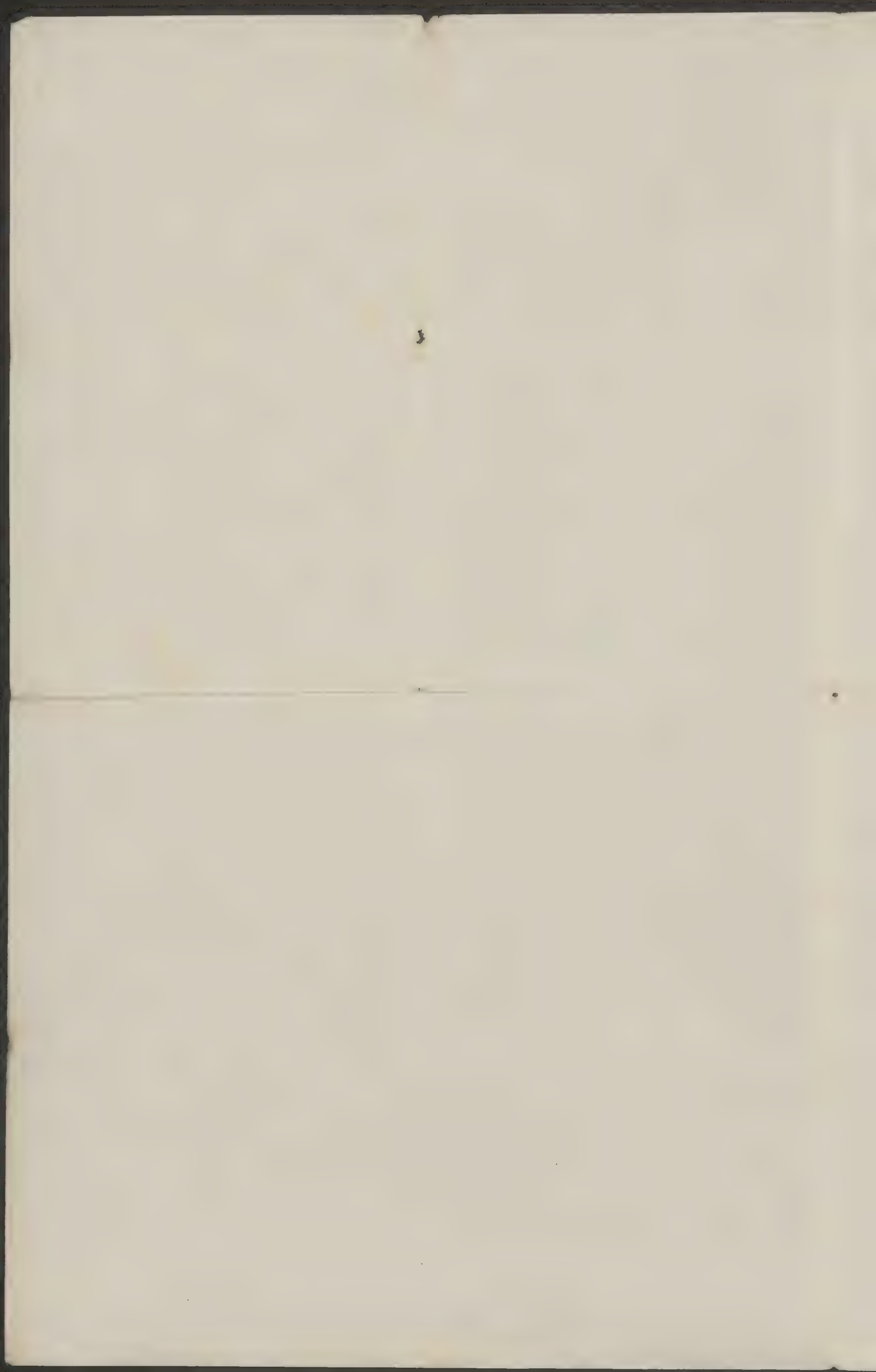
[Handwritten signature]

An

Willy, Frau

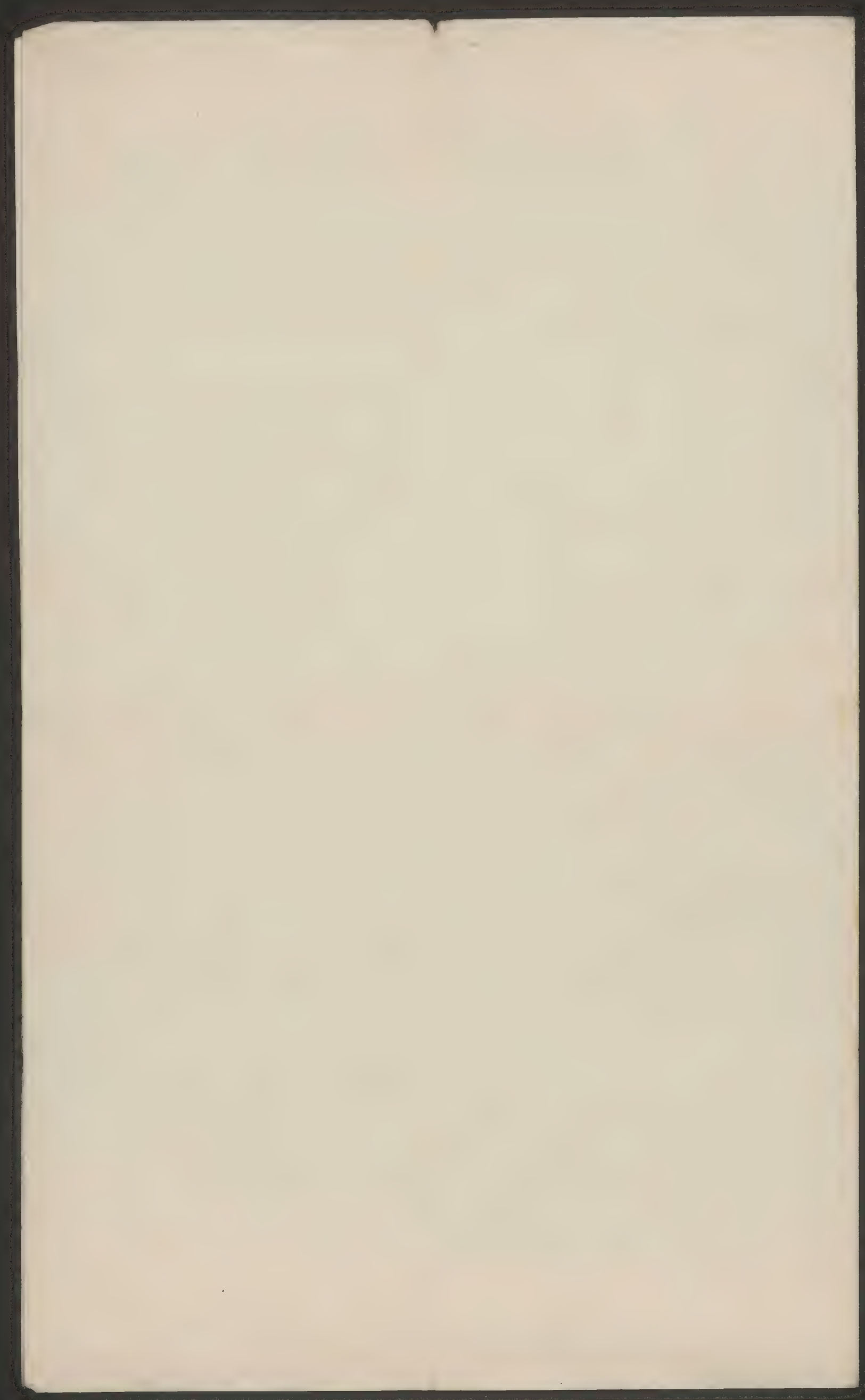
Marie Willy

in

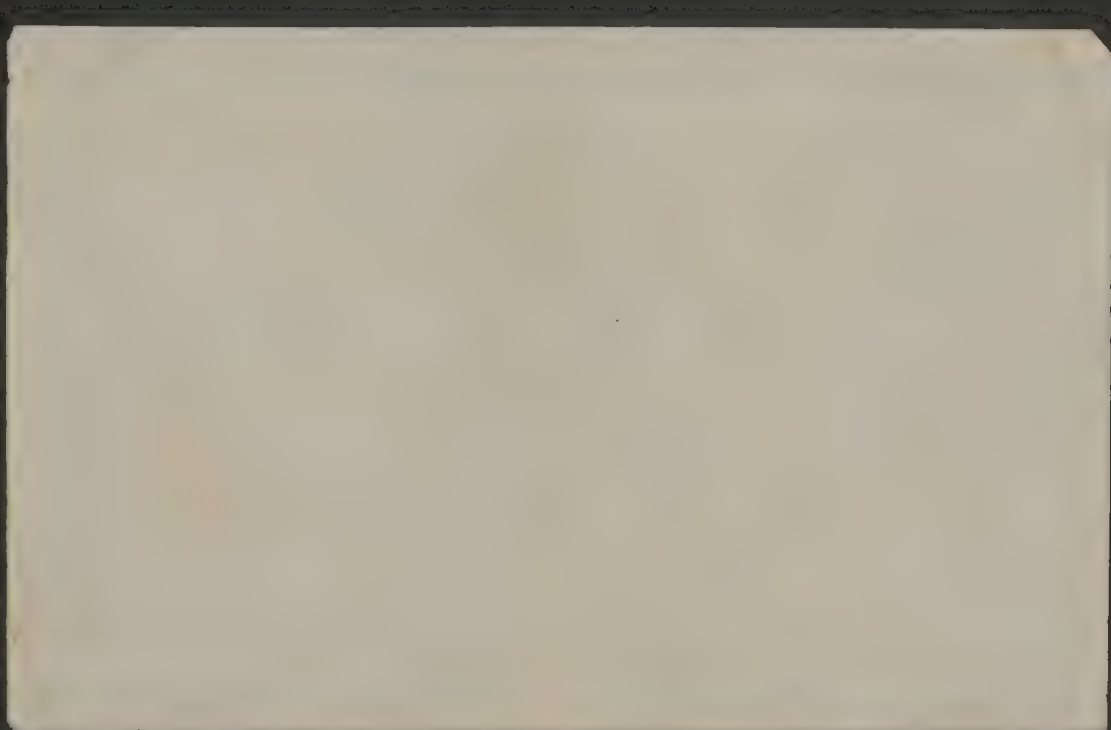

Thibet

among the long strands is a fr. *Mariposa* *Tobacco*
var. Santa Rosa *var. Santa Rosa* *var. Santa Rosa*

isto tudo o colunista sant. e - colunista
depois de tudo isto, na verdade, e a colunista
colunista,

35797-5000

POLICA PROLONGACYJNA NA UBEZPIECZENIE OD OGNIĄ.

L. P. 100599 SEKCJA I

AGENCYA

Lwów

(ROK ZAŁOŻENIA 1860).

TOWARZYSTWO WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ W KRAKOWIE

poświadcza niniejszem, że

W. P. Marya Wanda Wolska

na podstawie przepisów statutu ogólnego i warunków ubezpieczeń od ognia ubezpieczył... w tym Towarzystwie jako własność *swój* *w Ł. Lwowie*w powiecie *ul. Cytański 1. 5* przedmioty wewnątrz wyszczególnione aż do wysokości *Kor. 1,000.000 - jeden milion*na przeciąg *—* lat, zobowiązując się do opłacania każdorocznie przez Towarzystwo obliczyć się mającej należitości za to ubezpieczenie, a to w terminie, oznaczonym w warunkach ubezpieczeń.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie poświadcza zarazem odbiór należitości za czas:

od *trzynastego października 1900* *20. jeden* } 12-tej godz.
do *dwa* } w południe.

z której uiszczeniem uzyskał... ubezpieczon... prawo żądania od Towarzystwa wynagrodzenia za szkody, jakieby w tym czasie pożar wyrządził na ubezpieczonych przedmiotach.

Obliczenie należitości	Kor.	h.
Zaliczka podług taryfy . . .	1800	—
.....% na fundusz rezerwowy .		
.....% « « straży ogn. .		
Należitość manipulacyjna i stemplowa .	200	—
Należitość ogólna . . .	2000	
Potrąca się zwrot <i>6%</i> z r. <i>919</i>		2
od ubez. do L. <i>—</i>	2000	—
zaliczka Koron <i>h. p. 100</i>		86
Należitość do pobrania	2000	86

Lwów dnia 17. września 1921 r.

TOWARZYSTWO WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ W KRAKOWIE.

Tedy

W myśl § 14 rozporządzenia ministery dnego z dnia 5 marca 1896 r. Dz. p. p. Nr. 31 Agenci Towarzystwa zaopatrzeni są w odpowiednie pełnomocnictwa i obowiązani są wykazać się niemi na żądanie stron.

Należitość stemplową uiszcza Towarzystwo bezpośrednio.

Liczba b. Ag. .... Nazw. Agenta .....

Miejsce Agencji ..... Subagencya .....

WYKAZ

Miejsce ubezpieczenia
Powiat .....

do ubezpieczenia ruchomości domowych, inwentarzy i towarów.

[illegible]

... .. dnia 90 191 roku Podpis zabezpieczającego ...
(agencja) (patra §. 9. war. ubezpiecz. od ognia).

Ogólne warunki ubezpieczeń od ognia.

§ 1. Przedmiotem ubezpieczenia może być wszelka rzecz ruchoma lub nieruchoma, która podlega zniszczeniu lub uszkodzeniu przez ogień.

§ 2. Od ubezpieczenia są wyłączone: a) tabaczkę i składki procentu strzelniczego, dynamitu, nitroglicerynu i innych materij wybuchowych; b) gotowe pieniądze, wszelkiego rodzaju papiery wartościowe, pisma, dokumenta, księgi handlowe, marki stemplowe i pocztowe. Złoto i srebro w sztabach i wyrobach, kosztowności, klejnoty, zegarki, koronki, obrazy, dzieła sztuki, starożytności mogą być ubezpieczone tylko pod tym warunkiem, jeżeli we wniosku wyraźnie wyszczególnione zostały z podaniem wartości poszczególnych przedmiotów.

§ 3. Dyrekcja lub Zastępstwo upoważnione do wystawiania polisy ma prawo bez podania powodów odmówić przyjęcia ubezpieczenia całkowicie lub co do poszczególnych przed-

niótów, albo też przyjąć ubezpieczenie pod specjalnymi warunkami. O nieprzyjęciu podanego wniosku o ubezpieczenie należy zawiadomić ubezpieczającego listem poleconym w ciągu 24 godzin po nadejściu wniosku do jednego z wyżej wymienionych organów Towarzystwa. Jako dowód nieprzyjęcia służy pocztowe poświadczenie nadania listu, wysłanego pod właściwym adresem.

§ 4. Pray budynkacz może ubezpieczenie obejmować: a) cały budynek (wartość budynku i 5) poszczególne części budynku. Jeżeli nie są wyraźnie ubezpieczone poszczególne części składowe budynku, rzędy uważa się za ubezpieczony cały budynek, tj. wszystkie części tegoż z wyjątkiem murów fundamentowych i piwnicznych. Pray częściowym ubezpieczeniem będą te tylko części składowe budynku uważane za ubezpieczone, które wyraźnie i niewspłiwie do ubezpieczenia podane.

§ 5. Jeżeli ubezpieczenie obejmuje ogólnikowo pewien rodzaj (kategorie) przedmiotów ruchomych, rozciąga się ono na wszystkie rzeczy ruchome tego samego rodzaju, bez względu na to, czy one już istniały przy rozpoczęciu ubezpieczenia, czy też później dopiero przybyły, o ile tylko nie były wyraźnie do ubezpieczenia wyłączone, lub o ile ubezpieczenie nie rozciąga się wyraźnie na tylko poszczególne przedmioty.

§ 6. Pod względem trwania ubezpieczenia mogą być stałe lub czasowe. Ubezpieczenia niuruchomości mogą być tylko stałe, zaś ubezpieczenia ruchomości mogą być stałe albo czasowe.

§ 7. Ubezpieczenie jest stałe (ciągłe), jeżeli ubezpieczający przystępuje do Towarzystwa na czas nieograniczony. Ubezpieczenie takie przedłuża się z roku na rok, dopóki nie zostanie wypowiedziane (§ 26). Członek ubezpieczający nieruchomości lub ruchomości sposobem stałym, jeżeli nie wyraził woli inaczej, uważa się za stał obowiązany są do uiszczania opłat na fundusz rezerwowy w myśl art. 51. statutu ogólnego.

§ 8. Ubezpieczenie jest czasowe, jeżeli rozciąga się tylko na pewien czas, który winien być we wniosku dokładnie określony. Najkrótszym terminem dla ubezpieczeń czasowych jest miesiąc. Członkowie ubezpieczający ruchomości swoje czasowo obowiązani są w myśl art. 51. rozdz. 3 Statutu ogólnego uiszczać albo przy zawarciu ubezpieczenia i każdym następnym dniu 1. października 1/100 wartości ubezpieczonej, albo 1/100 wartości ubezpieczonej. Członkowie stałych jednorazowo, należytych na fundusz rezerwowy. Ubezpieczenia czasowe ustają z upływem czasu trwania ubezpieczenia, oznaczonego w umowie o ubezpieczenie i odnawianie będą jedynie na wyraźne żądanie ubezpieczonego na czas przez niego podany. Sta-

tuowa odpowiedzialność" (Art. 53 Statutu ogólnego) czasowo ubezpieczonych ustaje z upływem roku rachunkowego, w którym dane ubezpieczenie ekspirowało.

§ 9. Wszelkie zgłoszenia i wnioski ubezpieczonych albo za pośrednictwem Agencji do Dyrektora lub Zastępcy upoważnionego do wystawiania polisk wniosków o ubezpieczenie podpisany własnoręcznie przez niego samego lub jego upoważnionego zastępcę, wypełniony we wszystkich rubrykach na przepisany do tego formularzu, i poddaje się tem samem wszelkim postanowieniom statutu ogólnego i warunków ubezpieczeń od ognia, stanowiących integralną część tegoż. Zamieszczenie przez osobę trzecią podpis wnioskodawcy, nie umniejsza pisarę i w każdym razie będzie tylko wyrazem czasu wystarczającego, jeżeli wnioskodawca równocześnie z wnioskiem Towarzystwu przekaże dowody, które upoważniają go do ubezpieczenia, lub wniosku dokładnie i zgodnie z prawdą wypełnić, lub polecić ich wypełnienie pod własną odpowiedzialnością, oraz odpowiedzieć szczerze na wszystkie zapytania postawione mu przez Towarzystwo, o ile one odnoszą się do faktów i okoliczności ściśle wskazanych, a potrzebnych do określenia i osądzenia przebiegu się mającego niebezpieczeństwa, lub też do oznaczenia prawnego stosunku ubezpieczającego do ubezpieczcy się mających przedmiotów, albo do istniejącego ubezpieczenia, lub do przyczyn, które mogłyby spowodować jego rozwiązanie.

§ 10. Przedmiot ubezpieczony w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie częściowo lub całkowicie może być tylko za przyzwoleniem Dyrektora lub Zastępcę upoważnionego do wystawiania polisk ubezpieczonym równocześnie w innym zakładzie i to tylko co do nadwyżki wartości nieubezpieczonej w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. Zażądanie zezwolenia winno być wystosowane pisemnie i za rewersem do Dyrektora lub Zastępcę Towarzystwa, w którym ma być ubezpieczony przedmiot, lub ubezpieczyciel, lub w organie Towarzystwa powinny żądającemu tego przyzwolenia dać odpowiedź, przesyłając mu trzech. Jeżeli w tym przeciągu czasu odpowiedź wysłać nie zostanie, czego dowodem będzie nadanie listu poleconego pod właściwym adresem, podający przez to samo nabywa prawa do ubezpieczenia się w innym zakładzie. Gdyby Tow. nie zezwoliło na ubezpieczenie nadwyżki wartości w innym zakładzie, wówczas przysługuje ubezpieczonemu każdego czasu prawo wystawienia „grono” wniosków Tow. oraz poprzedniego wypowiadzenia, jednakże za uszczerbkiem zastrzeżenia, że ubezpieczenie może być zawieszane, jeżeli ubezpieczony lub Towarzystwo nie zgodzi się na zezwolenie Towarzystwa, w którym ma być ubezpieczony przedmiot, lub ubezpieczyciel, lub w organie Towarzystwa powinny żądającemu tego przyzwolenia dać odpowiedź, przesyłając mu trzech. Jeżeli w tym przeciągu czasu odpowiedź wysłać nie zostanie, czego dowodem będzie nadanie listu poleconego pod właściwym adresem, podający przez to samo nabywa prawa do ubezpieczenia się w innym zakładzie. Gdyby Tow. nie zezwoliło na ubezpieczenie nadwyżki wartości w innym zakładzie, wówczas przysługuje ubezpieczonemu każdego czasu prawo wystawienia „grono” wniosków Tow. oraz poprzedniego wypowiadzenia, jednakże za uszczerbkiem zastrzeżenia, że ubezpieczenie może być zawieszane, jeżeli ubezpieczony lub Towarzystwo nie zgodzi się na zezwolenie Towarzystwa, w którym ma być ubezpieczony przedmiot, lub ubezpieczyciel, lub w organie Towarzystwa powinny żądającemu tego przyzwolenia dać odpowiedź, przesyłając mu trzech.

§ 11. Ubezpieczenie rozpoczyna się od najbliższej 13 godziny południowej po nadejściu wniosku do Dyrektora lub Zastępcę upoważnionego do wystawiania polisk, o ile we wniosku późniejszy terminu nie oznaczono, lub przyjęcia ubezpieczenia z powodu niedokładnego wypełnienia wniosku nie odroczone (§ 12) albo wreszcie przyjęcia ubezpieczenia nie odmówiono. Ubezpieczenie rozpoczyna się od następnego dnia po dniu, w którym wnioskodawca złożył wniosek, a w wypadku przewidzianym (§ 22, ust. 3) część zaliczki zapłacono.

§ 12. Jeżeli wniosek nadesłany jest niedokładny, może Dyrekcja lub Zastępstwo, upoważnione do wystawiania polisk, przyjęcie ubezpieczenia całkowicie lub częściowo odroczyć aż do chwili nadejścia uzupełnienia, względnie, sprostowania wniosku. Zażądanie uzupełnienia lub sprostowania winno być wysłane w sposób § 9 określony do ubezpieczającego, oraz odmówić uzupełnienia, względnie, sprostowania wniosku, lub wstrzymać się od przyjęcia wniosku. Ubezpieczenie rozpoczyna się od następnego dnia po dniu, w którym wnioskodawca złożył wniosek, a w wypadku przewidzianym (§ 22, ust. 3) część zaliczki zapłacono.

§ 13. Ubezpieczający oznacza sumę ubezpieczenia, która nie powinna przekroczyć rzeczywistej wartości mających się ubezpieczyć przedmiotów w chwili zawarcia umowy o ubezpieczenie. Suma ubezpieczenia stanowi tylko podstawę do wyznaczenia należności za ubezpieczenie i przedstawia jedynie ostateczną granicę wynagrodzenia w razie szkody, do obliczenia którego wyznaczenia służy zawsze wartość rzeczywista, jaką miał ubezpieczony przedmiot w chwili szkody.

§ 14. Towarzystwo ma w każdej chwili prawo podane we wniosku szczegóły w sposób, jaki za właściwy uzna, sprawdzić, a gdyby się okazało, że podane szczegóły nie są zgodne z istotnym stanem rzeczy, odnośnie szczegóły w porozumieniu z podającym wniosek względnie ubezpieczonym sprostować. Gdyby porozumienie do skutku nie przyszło, może Towarzystwo odmówić przyjęcia ubezpieczenia lub rozwiązać istniejące już ubezpieczenie za 14 dniowym wypowiedzeniem, względnie, wstrzymać się od przyjęcia wniosku.

§ 15. Jeżeli wierzyciel hipoteczny zobowiązał swego dłużnika, aby budynki stanowiące jego hipotekę, w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie czasowo, lub aż do zupełnego spłacenia długu ubezpieczał, oraz sumy ubezpieczonej bez jego zezwolenia nie zmniejszał, dozwolonym jest zawikłulowanie ubezpieczenia na rzecz i żądanie wierzyciela. Zawikłulowanie ma być skutkiem, że Towarzystwo przed upływem czasu zastrzeżonego przez wierzyciela, lub w każdym razie, jeżeli wstrzymuje się od przyjęcia wniosku, lub odmówi zezwolenia wierzycielowi ani wypowiedzenia, ani też zniżenia sumy ubezpieczonej przyjąć, a przed zapewnieniem odbudowy zgorzałego budynku odszkodowania dłużnikowi wypłacić nie może, wierzyciela hipotecznego zaś o każdej szkodzie jako najrychlej zawiadomić jest obowiązane. Jeżeli wierzyciel hipoteczny poręcza regularnie zapłatę należności assekuracyjnej, przysługują mu nadto prawo do wynagrodzenia nagwet w tym wypadku, gdy ubezpieczony przed upływem czasu zastrzeżonego przez wierzyciela, lub w każdym razie, jeżeli wstrzymuje się od przyjęcia wniosku, lub odmówi zezwolenia wierzycielowi ani wypowiedzenia, ani też zniżenia sumy ubezpieczonej przyjąć, a przed zapewnieniem odbudowy zgorzałego budynku odszkodowania dłużnikowi wypłacić nie może, wierzyciela hipotecznego zaś o każdej szkodzie jako najrychlej zawiadomić jest obowiązane. Jeżeli wierzyciel hipoteczny poręcza regularnie zapłatę należności assekuracyjnej, przysługują mu nadto prawo do wynagrodzenia nagwet w tym wypadku, gdy ubezpieczony przed upływem czasu zastrzeżonego przez wierzyciela, lub w każdym razie, jeżeli wstrzymuje się od przyjęcia wniosku, lub odmówi zezwolenia wierzycielowi ani wypowiedzenia, ani też zniżenia sumy ubezpieczonej przyjąć, a przed zapewnieniem odbudowy zgorzałego budynku odszkodowania dłużnikowi wypłacić nie może, wierzyciela hipotecznego zaś o każdej szkodzie jako najrychlej zawiadomić jest obowiązane.

§ 16. O zobowiązaniach Towarzystwa z kontraktu ubezpieczenia decyduje jedynie treść powiadomienia ubezpieczającego (policy). Przez przyjęcie powiadomienia ubezpieczenia oświadcza ubezpieczający, że jest właścicielem przedmiotu, który ubezpiecza, i że przedmiot ubezpieczenia nie jest już ubezpieczony w innym Towarzystwie, w którymby mógłby być ubezpieczony. Wszelka częściowa opłata na rachunek należności assekuracyjnej po nadejściu polisy do Agencji, za pośrednictwem której ubezpieczenie zawarto lub odnowiono, uważana będzie jako przyjęcie treści policy. Niegodzi się z tą treścią lub uzupełniając ją oświadczenia obowiązują Towarzystwo tylko w takim razie, jeżeli złożone zostaną pisemnie i jeżeli przyjęte powiadomienie ubezpieczenia (kwit prolongacyjny, polisa prolongacyjna) ma taką samą moc obowiązującą jak pierwotna polisa.

§ 17. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 18. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 19. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 20. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 21. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 22. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 23. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 24. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 25. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 26. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 27. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 28. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10, polisa złożona być winna w tej Agencji, za której pośrednictwem ubezpieczenie zostało zawarte.

§ 29. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczcy się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenie, podług § 9, i § 10, z tym, że w tym wypadku przewidzianym w § 10

zastępca nie wiedział o nieprawidłowościach podanego ubezpieczenia, oraz że szkoda ani nie powstała, ani nie zwiększyła się wskutek okoliczności, która miałyby na nie istotnie podano; 4) jeżeli ubezpieczony lub jego zastępca przy przystąpieniu do Towarzystwa zamierzał o istniejącym już ubezpieczeniu w innym Zakładzie przeciw temu samemu ubezpieczeniu, albo też bez zaskazania zezwolenia Towarzystwa ubezpieczone już w temże przedmioty całkowicie lub częściowo w innym zakładzie ubezpieczyć; 5) jeżeli w czasie trwania ubezpieczenia: a) wewnątrz lub zewnątrz ubezpieczonych budynków, albo też w budynkach, zawierających ubezpieczone przedmioty ruchome, zaszyły zmiany, wskutek których wzrosło się niebezpieczeństwo ognia; b) jeżeli w budynkach ubezpieczonych lub w ich najbliższym sąsiedztwie powstało przedsiębiorstwo, zwiększające niebezpieczeństwo ognia, albo też nagromadzone przedmioty, niebezpieczeństwo zwiększające; c) jeżeli ubezpieczone przedmioty całkowicie lub też częściowo usunięte zostały z miejsc, w których ubezpieczone były bez zawiadomienia o tem Towarzystwa i bez przyjęcia tej zmiany przez Towarzystwo, o ile ubezpieczony nie zdola udowodnić, że przed szkodą przywrócono dawny stan, lub, że szkoda nie została spowodowana ani zwiększona przez zmianę, o której nie donosił; jeżeli zwiększenie niebezpieczeństwa w wypadkach pod a) i b) zaszyło niezawisłe od woli ubezpieczonych; 6) jeżeli z chwilą zmiany właściciela lub w razie konkursu nie zawiadomiono o tem Towarzystwa w należytym terminie w myśl § 19 i 20; 7) jeżeli ubezpieczony przy oszacowaniu szkody odmawia wypełnienia zobowiązań określonych w § 31, albo w swem obliczeniu szkody podaje takie dane, które za spalone lub zagnione, których w czasie pożaru na miejscu pogorzeł nie było, jeżeli zataja lub ukrywa uratowane lub nieuszkodzone, a należące do ubezpieczenia przedmioty, lub też niedopaki, lub jeżeli w ogóle przy obliczeniu szkody stara się Towarzystwo przez niezgodne z prawdą twierdzenie albo rozważnie załamanie w błąd wprowadzić; 8) jeżeli ubezpieczony nie donosił Towarzystwu o okolicznościach, w których § 31 warunków ubezpieczeń określonych; 9) jeżeli w chwili szkody ani należała zaliczka wraz z należyciami obciążeniami ani też częściowa ułata na rachunek tejże nie były uiszczone, ani też Towarzystwo nie wniosło skargi o zapłatę należności asekuracyjnej (§§ 23 i 25), lub jeżeli w chwili szkody odnośna polisa była już stornowana (§§ 23, 24 i 25); 10) jeżeli ubezpieczony po zaszyłej pogorzeł poczynił zmiany w uszkodzonym budynku wbrew przepisom § 31 warunków ubezpieczeń; jeżeli ubezpieczony przyznaje mu wynagrodzenia nie podniósł w przeciągu trzech lat od chwili uwiadomienia go o asygnację.

§ 23. Jeżeli należność za ubezpieczenie nie została uiszczona ani w terminie płatności, ani też w terminie przedłużonym (§ 22 ust. 3), przysługuje Towarzystwu prawo albo ubezpieczenie rozwiązać (stornować), lub też scedować całą należność w drodze sądowej w ciągu dwóch miesięcy od terminu zapadłości, względnie od upływu terminu przedłużonego. Należność za ubezpieczenie jest zaskazalną przed sądem rzeczowo-właściwym, w którego okręgu znajduje się siedziba Zastępstwa, które policę wystawiło. Od dnia wniesienia skargi ponosi Towarzystwo statutową odpowiedzialność za odnośne ubezpieczenie.

§ 24. Przy stornowaniu polisy z powodu niewypłatu Towarzystwo nie jest związane żadnym terminem, ani też nie ma obowiązku zawiadamiać ubezpieczonego o dokonaniu stornowania. Jako dowód rozwiązania ubezpieczenia (storna) oraz daty jego służą akta Towarzystwa.

§ 25. Stałym (Członkiem) który dłużej niż trzy lata bez przerwy do Towarzystwa należał i uiszczał wszelkie należności za rok ubiegły, przysługuje trziesiętnieśneczna zwłoka do zapłaty, licząc od chwili odwołania odnośnego ubezpieczenia, w którym to czasie ubezpieczenie nie może być stornowane z powodu niewypłatu ani też zaskazane.

§ 26. Każdy stały (Członek) § 7) ma prawo ubezpieczenie swoje najpóźniej na miesiąc przed upływem oznaczonego w umowie czasu trwania ubezpieczenia wypowiedzieć pisemnie listem poleconym, wysłanym do Zastępstwa Towarzystwa, które odnośną policę wystawiło, o ile nie zachodzi przeszkoda z powodu wniklacji ubezpieczenia (§ 15). Wynikające z umowy o ubezpieczenie prawa i obowiązki takiego występującego Członka gasną jednak dopiero z końcem bieżącego roku ubezpieczenia.

§ 27. Towarzystwo ma prawo każde ubezpieczenie (stałe lub czasowe) o ile ono według postanowień niniejszych warunków wcześniej już nie gasnie, każdego czasu za jednorazem ubezpieczeniem wypowiedzeniem rozwiązać, o ile przyjęte przez Towarzystwo wobec osób trzecich zobowiązania nie stoją temu na przeszkodzie (§ 15). Towarzystwo ma również prawo ubezpieczenie niezwłocznie rozwiązać bez poprzedniego wypowiedzenia, jeżeli zażąda takie okoliczności, które na wypadek pogorzeł pogorzełaby w myśl § 37 utratę prawa do wynagrodzenia. W obydwu wypadkach należy się Towarzystwu zaliczka wraz ze wszystkimi obciążeniami należyciami za czas ubiegły, w ciągu którego ubezpieczenie obowiązywało. Przypadająca zaś na czas nieubiegły część z ubezpieczonych zaliczek winna być ubezpieczającemu zwrócona.

§ 28. Z chwilą zgłoszenia umowy, czy to wskutek wypowiedzenia, czy też rozwiązania, datą statutowe prawa i obowiązki dotychczasowego ubezpieczonego; Towarzystwu przysługuje jednak prawo ściągania przypadających mu w myśl statutu należności.

§ 29. Towarzystwo wynagradza (Członkom swoim) (ubezpieczonym) szkody zrażone przez pożar bez względu na to, czy tenże powstał wskutek przypadki, uderzenia pioruna, eksplozji gazu świetlnego, wskutek nieostrożności lub z winy osoby trzeciej, oraz bez względu, czy szkoda powstała bezpośrednio od ognia, czy od zaważenia się sąsiedniego budynku pożarem obecnym, lub też od działania narzędzi użytych do gaszenia i ratowania. Również wynagradza Towarzystwo szkody powstałe wskutek uderzenia pioruna bez wzniecenia pożaru, jak również wskutek zniszczenia, zburzenia lub zrobienia wylomu dla powstrzymania plomieni. Wszelkie inne szkody w ubezpieczonych przedmiotach, powyżej wyrażnie nie wymienione jak eksplozje aparatów parowych w przedsiębiorstwach przemysłowych, eksplozje pynu magnezowego w młynach itp. w wynagradza Towarzystwo tylko w takim razie, jeżeli ubezpieczenie zostało wyraźnie na takie szkody rozszerzone i jeżeli wymieniona za to dodatkowa opłata uiszczona została.

§ 30. Towarzystwo nie jest obowiązane do wynagradzania szkód ogólnych, zrażonych przez wojny, rozruchy, trzęsienie ziemi, wreszcie zarządzenia Władz rządowych, mające inne cele jak ograniczenie ognia.

§ 31. W razie zaszyłej pogorzeł obowiązany jest ubezpieczony: 1) przedmioty ubezpieczone o ile to w mocy jego leży, ratować i starać się o bezpieczne ich przechowanie oraz chronić je przed dalszą stratą lub zniszczeniem. Udowodnione a słuszne wydatki, połączone z wykonaniem powyższych obowiązków zwraca Towarzystwo ubezpieczonemu, przynajmniej w takimże za te wydatki zwrot łącznie z ewentualnem wynagrodzeniem szkody nie może być wyższym od ubezpieczonej wartości uratowanych przedmiotów. Jeżeli przedmioty nie były ubezpieczone w pełnej wartości, lub też ratowano także przedmioty w Towarzystwie nieubezpieczone, będą kosztu ratunku wynagradzane tylko w stosunku do wartości wszystkich zagrożonych pożarem przedmiotów. 2) Najpóźniej do 3 dni po ugaszeniu pożaru względnie po otrzymaniu wiadomości o pożarze ubezpieczony zawiadamia listem poleconym o zaszyłym wypadku Dyrekcyję lub Zastępstwo, które policę wystawiło, wymieniając dzień, godzinę i powod wylotu pożaru, okoliczności towarzyszące pożarowi, przedmioty zniszczone, uszkodzone i uratowane, oraz w miarę możności przybliżoną kwotę poniesionej szkody. Nieumiejętnie pisać obowiązany są w powyższym terminie w obecności dwóch świadków zawiadomić ustnie odnośnego agenta. Jeżeli pożarem dotknięte zostały ruchome przedmioty, winien poszkodowany w przeciągu dalszych pięciu dni podać Dyrekcyję lub Zastępstwo, które policę wystawiło, na żądanie dokładny spis przedmiotów ubezpieczonych i nieubezpieczonych, zniszczonych i uratowanych, które w chwili pożaru znajdowały się na miejscu pogorzeł. 3) Zostawiać pogorzeł w takim stanie, w jakim znajdowało się w chwili ugaszenia ognia i zaprzestania ratunku, nie nie uprzątnąć i z miejsca nie usuwać. W razie, gdyby natychmiastowe uprzątnięcie pogorzeł było w myśl ustępu 1) wskazane, wolno poszkodowanemu to uczynić, winien jednak o tem zawiadomić najbliższego Maża zaufania, gdyby zaś tenże uprzątnięcie się sprzeciwił, winien ubezpieczony do tego zakazu się zastosować. 4) Zawiadomić o pożarze w terminie 6 dni Władze miejscowa z zadaniem dochodzenia przyczyn pożaru. 5) Przy oszacowaniu szkody wszelkich od niego żądanych wyjaśnień zgodnie z prawdą udzielić i wyjaśnienia te wszelkimi rozporządzalnymi środkami jak: przedłożeniem ksiąg handlowych, rejestrów, zapisków, rachunków i alegatów oraz przesłuchaniem świadków udowodnić. Ubezpieczający własność cudzą obowiązany jest udowodnić swój interes prawny w ubezpieczeniu.

§ 32. Po otrzymaniu doniesienia o pogorzeł Dyrekcyja lub Zastępstwo, upoważnione do wystawiania polisy, zarządza w najkrótszym czasie najpóźniej jednak w ciągu 4 tygodni oszacowanie szkody, delegując do tej czynności Maża zaufania lub likwidatora Towarzystwa. O terminie likwidacji szkody należy w porę zawiadomić ubezpieczonego.

§ 33. Delegowany likwidator obowiązany jest zawiadomić o terminie likwidacji Maża zaufania lub w razie nieobecności tegoż dwóch Członków Towarzystwa. Maż zaufania ma prawo uczestniczyć w czynności likwidacyjnej i objąć jej przewodnictwem. W razie potrzeby przysługuje tak delegowanemu likwidatorowi jakoteż i ubezpieczonemu prawo wezwania znawców.

§ 34. Jeżeli ubezpieczony nie może być obecny przy oszacowaniu szkody, powołuje Dyrekcyję przed likwidacją wskazać swego upoważnionego zastępcę. Gdyby jednak z jakiegokolwiek powodu w szczególności z powodu choroby, śmierci, nieobecności, zaniedbania itp. nie zamianował swego zastępcy, wolno likwidatorowi Tow. odroczyć termin oszacowania szkody do dni czterdziestu, albo przeprowadzić oszacowanie szkody w obecności dwóch Członków Tow. W tym jednak wypadku musi być obecny przy likwidacji szkody Maż zaufania.

§ 35. Ubezpieczenie nie może być nigdy dla ubezpieczonego przedmiotem zysku; celem jego jest jedynie zwrot szkody na ubezpieczonych przedmiotach według rzeczywistej jej wartości w chwili szkody i to bez uwzględnienia utraconego zysku. W celu ustalenia tej wartości potrąca się ubytki wartości powstałe przed szkodą przez działania czasu, zużycie, zmianę mody, zmianę systemu, zaprzestanie ruchu i inne przyczyny. Ubezpieczenie samo przez się nie daje jeszcze dowodu ani nie uzasadnia prawnego domniemania istnienia i wartości ubezpieczonych przedmiotów w czasie szkody. Suma ubezpieczona, bez względu na to, czy polega na poprzednim oszacowaniu, umówionem z Towarzystwem czy nie, określa jedynie granicę wysokości odszkodowania i to poszczególnie dla każdej pozycji wymienionej w dokumencie ubezpieczenia.

§ 36. Jeżeli wartość ubezpieczonych przedmiotów w czasie szkody jest mniejsza niż suma, na którą zostały ubezpieczone, oblicza się wynagrodzenie według rzeczywistej mniejszej wartości. Jeżeli wartość ubezpieczonych przedmiotów w czasie szkody jest większa niż suma, na którą zostały ubezpieczone, wynagradza się szkodę wedle sumy ubezpieczenia, jeżeli szkoda jest całkowitą; jeżeli zaś jest częściową, w stosunku tej większej wartości do sumy ubezpieczenia. Jeżeli tylko jakaś z góry oznaczona część wartości podanej do ubezpieczenia została przez Towarzystwo ubezpieczona, wtedy też tylko taka sama część będzie wynagrodzona. Jeżeli ubezpieczone przedmioty jeszcze gdzieś indziej za zgodą Towarzystwa są ubezpieczone, wówczas oblicza się wynagrodzenie wedle stosunku wszystkich kwot, na które przedmioty te są ubezpieczone, do sumy ubezpieczonych przez Tow. W razie uszkodzenia częściowego stanowią granicę odszkodowania kosztu doprowadzenia do poprzedniego stanu uszkodzonych przedmiotów z uwzględnieniem poprzednich przepisów niniejszego paragrafu. Ubezpieczony nie może nigdy wymagać by Tow. za zwrot sumy ubezpieczonej obciążyć uszkodzone przedmioty.

§ 37. Ubezpieczony traci wszelkie prawo do wynagrodzenia, jeżeli szkoda wyniknęła z podpalenia, dokonanego rożnysnie przez niego samego lub trzecią osobę z jego polecenia, albo jeżeli ubezpieczony rożnysnie do podłożenia ognia dopuścił. Towarzystwo w takim razie nie tylko żadnego wynagrodzenia nie wypłaci, lecz oświadcza ma prawo poszukiwania na winnym wszelkich szkód, poniesionych wskutek podpalenia.

§ 38. Towarzystwo ma prawo odmówić wynagrodzenia: 1) jeżeli na ubezpieczonym ciąży w myśl ustawy karnej lub cywilnej wina co do powstania lub rozszerzenia się ognia bądź z powodu złego zamiaru, bądź też oczywistej nieostrożności (rażącego niedbalstwa), lub jeżeli ubezpieczony nie dopełnił specjalnych warunków, ustanowionych w polisy celem zapobieżenia szkodom lub ograniczenia jej; 2) jeżeli ubezpieczony powstanie ognia starał się zataić i tym sposobem przeszkodził ratunkowi lub go opóźnił, albo jeżeli, — będąc na miejscu pożaru, — możliwego ratunku przedmiotu ubezpieczonego rożnysnie zaniedbał, albo ratowaniu przeszkadzał; 3) jeżeli ubezpieczony lub jego zastępca podał we wniosek fałszywe szczegóły, które wywarły ważny wpływ na przyjęcie ubezpieczenia w ogóle, albo też jeżeli fałszywe i okoliczności potrzebnych do ocenienia przebiegu się mającego ubezpieczenia nie podał (§ 31), albo podał nieprawdę, chyba że ubezpieczony udowodni, że on nie

jego zastępca nie wiedział o nieprawidłowościach podanego ubezpieczenia, oraz że szkoda ani nie powstała, ani nie zwiększyła się wskutek okoliczności, która miałyby na nie istotnie podano; 4) jeżeli ubezpieczony lub jego zastępca przy przystąpieniu do Towarzystwa zamierzał o istniejącym już ubezpieczeniu w innym Zakładzie przeciw temu samemu ubezpieczeniu, albo też bez zaskazania zezwolenia Towarzystwa ubezpieczone już w temże przedmioty całkowicie lub częściowo w innym zakładzie ubezpieczyć; 5) jeżeli w czasie trwania ubezpieczenia: a) wewnątrz lub zewnątrz ubezpieczonych budynków, albo też w budynkach, zawierających ubezpieczone przedmioty ruchome, zaszyły zmiany, wskutek których wzrosło się niebezpieczeństwo ognia; b) jeżeli w budynkach ubezpieczonych lub w ich najbliższym sąsiedztwie powstało przedsiębiorstwo, zwiększające niebezpieczeństwo ognia, albo też nagromadzone przedmioty, niebezpieczeństwo zwiększające; c) jeżeli ubezpieczone przedmioty całkowicie lub też częściowo usunięte zostały z miejsc, w których ubezpieczone były bez zawiadomienia o tem Towarzystwa i bez przyjęcia tej zmiany przez Towarzystwo, o ile ubezpieczony nie zdola udowodnić, że przed szkodą przywrócono dawny stan, lub, że szkoda nie została spowodowana ani zwiększona przez zmianę, o której nie donosił; jeżeli zwiększenie niebezpieczeństwa w wypadkach pod a) i b) zaszyło niezawisłe od woli ubezpieczonych; 6) jeżeli z chwilą zmiany właściciela lub w razie konkursu nie zawiadomiono o tem Towarzystwa w należytym terminie w myśl § 19 i 20; 7) jeżeli ubezpieczony przy oszacowaniu szkody odmawia wypełnienia zobowiązań określonych w § 31, albo w swem obliczeniu szkody podaje takie dane, które za spalone lub zagnione, których w czasie pożaru na miejscu pogorzeł nie było, jeżeli zataja lub ukrywa uratowane lub nieuszkodzone, a należące do ubezpieczenia przedmioty, lub też niedopaki, lub jeżeli w ogóle przy obliczeniu szkody stara się Towarzystwo przez niezgodne z prawdą twierdzenie albo rozważnie załamanie w błąd wprowadzić; 8) jeżeli ubezpieczony nie donosił Towarzystwu o okolicznościach, w których § 31 warunków ubezpieczeń określonych; 9) jeżeli w chwili szkody ani należała zaliczka wraz z należyciami obciążeniami ani też częściowa ułata na rachunek tejże nie były uiszczone, ani też Towarzystwo nie wniosło skargi o zapłatę należności asekuracyjnej (§§ 23 i 25), lub jeżeli w chwili szkody odnośna polisa była już stornowana (§§ 23, 24 i 25); 10) jeżeli ubezpieczony po zaszyłej pogorzeł poczynił zmiany w uszkodzonym budynku wbrew przepisom § 31 warunków ubezpieczeń; jeżeli ubezpieczony przyznaje mu wynagrodzenia nie podniósł w przeciągu trzech lat od chwili uwiadomienia go o asygnację.

§ 39. Czynność oszacowania szkody odbywa się protokołowo.

§ 40. Akt likwidacji winien być ubezpieczonemu odczytany i jeżeli tenże z obliczeniem szkody się zgadza, przez niego podpisany. Jeżeli zaś ubezpieczony z obliczeniem szkody się nie zgadza, winien zarządzić swoje z dokładnem określeniem powodów, dla których aktu podpisać nie chce, podać do protokołu likwidacyjnego.

§ 41. Do podpisania aktu i odebrania przyznanego wynagrodzenia przez zastępcę poszkodowanego potrzebne jest pełnomocnictwo.

§ 42. Po dokonanej likwidacji szkody (§ 40) akta należy niezwłocznie przesłać Dyrekcyję Towarzystwa. Dyrekcyja orzeka o przyznaniu lub odmowie wynagrodzenia w ciągu 14 dni po otrzymaniu aktów szkody. Jeżeli zachodzą ważne powody, może Dyrekcyja zarządzić sprawę do dalszego postępowania, nie później jednak jak w 14 dni po odebraniu aktów.

§ 43. Jeżeli poszkodowany nie zgadza się na przyznanie mu przez Dyrekcyję wynagrodzenia, winien o tem zawiadomić Dyrekcyję najpóźniej do dni 30 po otrzymaniu uwiadomienia o orzeczeniu Dyrekcyi. Niezawiadomienie Dyrekcyi w tym terminie uważane będzie za dowód zgodzenia się z postanowieniem Dyrekcyi.

§ 44. Najpóźniej w 14 dni po przyznaniu wynagrodzenia przez Dyrekcyję wypłaci Towarzystwo poszkodowanemu wynagrodzenie. W razie wyroku Sądu polubownego leży się termin ten od dnia ogłoszenia wyroku. Wolno wszakże Towarzystwu potrącić z wynagrodzenia wszelkie należne od ubezpieczonego opłaty za ubezpieczenia ogień oraz wszelkie należności z przetych na pokrycie tych opłat weksli lub skryptów dłużnych, o którychby termin zapłaty tych należności jeszcze nie nadszedł. Przy wynagrodzeniach, przewyższających sumę 40 koron, nie wypłaca się kwot, nie dochodzących do jednej korony. Przyznane wynagrodzenie wypłacane będzie w kasie Dyrekcyi względnie Zastępstwa, upoważnionego do wystawiania polisy, które odnośna policę wystawiło, za kwitem, w którym ubezpieczony oświadczy, iż na przyznanie wynagrodzenia się zgadza. Na żądanie jednak poszkodowanego wynagrodzenie przesłane być może pocztą do wskazanego miejsca na jego koszt i niebezpieczeństwo za poprzedniem nadesłaniem odpowiedniego kwitu. Jeżeli jednak prawo poszkodowanego do wynagrodzenia podlega wątpliwości, albo jeżeli zachodzi podejrzenie czynności karygodnej, może Dyrekcyja wstrzymać wypłatę aż do usunięcia wątpliwości lub sądowego rozstrzygnięcia sprawy, lub też złożyć przypadające wynagrodzenie do depozytu sądowego na rzecz uprawnionego właściciela. W razie wniklacji ubezpieczenia mają zastosowanie postanowienia § 15.

§ 45. Wynagrodzenia przyznane za zgorzałe budynki winny być użyte w ogólności na odbudowę, względnie doprowadzenie uszkodzonego budynku do stanu pierwotnego. Prawa jednak jakie ma poszkodowany, albo hipoteczny wierzyciel do należącego się od Towarzystwa wynagrodzenia, pozostają w mocy nawet w razie, gdyby ze względu publicznych lub z innych powodów odbudowanie nastąpić nie mogło. W wypadkach, w których odbudowa nie ma miejsca lub dowód niemożności uskuteczenia odbudowy w myśl poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu nie zostanie wobec Tow. przeprowadzony w sposób wiarygodny, przysługuje Tow. prawo wypłacenia w terminie § 44 wskazanym, jedynie 80% przyznanego wynagrodzenia. Po pozostałe 20% wraz z 3 1/2% odsetkami, licząc od dnia, w którym upływa wyżej wspomniany termin, obowiązkiem jest Tow. wypłacić uprawnionemu odbiorcy dopiero po dostarczeniu wiarygodnego dowodu, że odbudowa została podjęta, lub że uskuteczenie jej nie jest możliwem.

§ 46. Przez zapłacenie odszkodowania przechodzi wszelkie prawa ubezpieczonego do osób trzecich o wynagrodzenie szkody za ubezpieczone przedmioty same przez się na Towarzystwo do wysokości uiszczonych przezeń odszkodowania, a ubezpieczony jest obowiązany na żądanie i na koszt Towarzystwa odstąpić mu odpowiedni dokumentem swe prawa, a w wypadku sporu, w dochodzeniu tych praw, dać Towarzystwu zastępstwo. Za niedopełnienie tych obowiązków jest ubezpieczony wobec Towarzystwa odpowiedzialnym.

§ 47. Towarzystwo ma prawo po zaszyłej pogorzeł, chociażby za nią odszkodowania nie przyznano, rozwiązać ubezpieczenie za 14-dniowem wypowiedzeniem i zwrótem zaliczki, przypadającej za czas nieubiegły, jest ono jednakże obowiązane zawiadomić o tem pisemnie ubezpieczonego najpóźniej przy wypłacie wynagrodzenia, lub jeżeli tegoż nie przyznano, w ciągu 14 dni po zaszyłej szkodzie. Jeżeli Towarzystwo nie rozwiązało umowy o ubezpieczenie, to ubezpieczenie zostaje nadal w swej mocy, suma ubezpieczenia zmniejsza się jednak o kwotę przyznanego wynagrodzenia. Jeżeli ubezpieczenie zawarto na lat kilka, a zaliczka zapłaconą została z góry za cały czas trwania ubezpieczenia, to stosunkowa część zaliczki, odnosząca się do pierwszych uszkodzonych lub zniszczonych, a przypadająca za czas nieubiegły, począwszy od pierwszego roku ubezpieczenia, następującego po wydanej pogorzeł będzie ubezpieczonemu zwrócona względnie na rachunek dalszego ubezpieczenia zaliczona. Przy ubezpieczeniach jednorocznych lub krótszych zwrot zaliczki nie może mieć miejsca.

§ 48. Wszelkie spory o wysokość przyznać się mającego wynagrodzenia rozstrzyga Sąd polubowny z wyłączeniem zwykłej drogi sądowej. Wszelkie inne spory natomiast podlegają sądom zwykłym w miejscu siedziby tego Zastępstwa, które policę wystawiło.

§ 49. Odwołując się do sądu polubownego, obowiązany jest zarówno Dyrekcyja jak i poszkodowany wskazać w przeciągu trzydziestu dni od chwili oszacowania względnie rozstrzygnięcia szkody stronie przeciwnej swego arbitra, oraz wykazać, iż tenże wybór na sąd polubowny przyjął. Po otrzymaniu tego oznajmienia jest pozwany obowiązany w ciągu dni trzydziestu wskazać stronie pozywającej swego arbitra oraz wykazać, że tenże wybór przyjął. Jeżeli pozwany zaniedbał tego uczynić wtedy pozywający ma prawo zamianowania także drugiego arbitra. Obaj sędziowie wybierają superarbitra. Jeżeli co do osoby jego zgodzić się nie mogą, wtedy mianuje superarbitra albo Komitet Towarzystwa rolniczego w Krakowie, lub Komitet c. k. Galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, w miarę, tego, czy Członek stał w stosunku z Dyrekcyją w Krakowie, lub jednym z Zastępstw upoważnionych do wystawiania polisy w zachodniej części Galicyi w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, albo też z jednym z tych Zastępstw w Galicyi wschodniej i Bukowinie w okręgu Sądu apelacyjnego we Lwowie. Jeżeli natomiast Członek, z którym spór się ma toczyć, stał w stosunku z Zastępstwem Tow. znajdującym się poza Galicyą i Bukowiną, to superarbitra mianuje c. k. Sąd handlowy, w którego obębie przedmiot sporny leży. Po upływie dni trzydziestu od chwili oszacowania, względnie rewizji szkody, tracą obie strony prawo odwołania się do Sądu polubownego.

§ 50. Superarbitr wyznacza termin do rozprawy ustnej, zapraszając obie strony sporne listami poleconymi i oznaczając miejsce, dzień i godzinę odbyć się mającej rozprawy Sądu polubownego. Jeżeli którakolwiek strona nie jawi się do rozprawy przed sądem polubownym wtedy odbywa się rozprawa wylicznie ze stroną drugą ze skutkiem ważnym.

§ 51. Sąd polubowny rozstrzyga większością głosów, a przy rozpoznaniu sprawy i wydaniu wyroku związany jest statutem i warunkami ubezpieczeń Towarzystwa. Przy postępowaniu polubownem i wydaniu wyroku mają zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 1 sierpnia 1895 (Dz. u. p. Nr. 113, (cywilna procedura sądowa) o ile takowe zawierają przepisy, które bezwarunkowo przestrzegać być muszą (§§ 588, 592 i 595).

§ 52. Wyrok Sądu polubownego ma dla obydwóch stron znaczenie prawomocnego wyroku sądowego, przeciw któremu nie ma dalszej apelacji. Sędziowie polubowni obowiązani są na żądanie jednej ze stron wystawić pisemne potwierdzenie, że wyrok Sądu polubownego stał się prawomocny i wykonalny.

§ 53. Sąd polubowny orzeka, która strona ponosi kosztą sądu, względnie w jakim stosunku one mają być rozłożone; przyczem przyjmuje się jako zasadę, że strona przegrująca ponosi kosztą Sądu, polubownego.

§ 54. Egzekucya wyroku Sądu polubownego należy do sądów zwykłych.

§ 55. Wszelkie pretensje, pochodzące ze stosunku ubezpieczenia, umarzają się, jeżeli w przeciągu roku, licząc od chwili, w której postanowienie Dyrekcyi lub Zastępstwa, upoważnionego do wystawiania polisy, do wiadomości strony doszło, nie wniesiono we właściwy drodze skargi lub zażalenia.

§ 56. Powyższe warunki ubezpieczeń wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1908 r.

Wylar dndayd

Warty i bear

Walyi Talydy

Walyi Talydy

Walyi

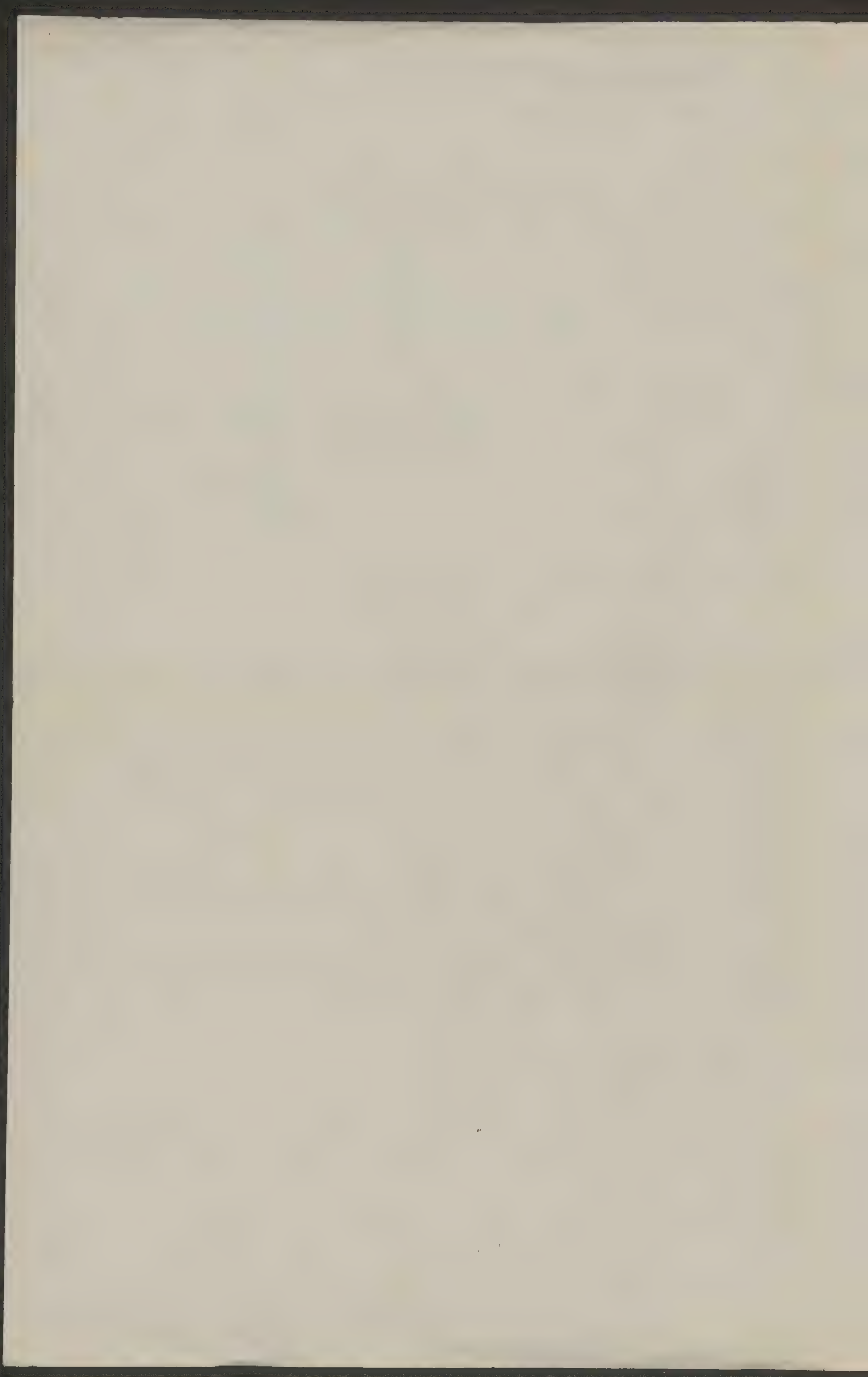
Walyi

Bardzo niekompletna część dat, odnoszących się do prac moich ogłaszanych w czasopiśmie polskich, od r. 1893, t.j. od czasu gdy St. Rossowski, podówczas redaktor literackiego dodatku tygodniowego do „Dziennika Polskiego w Warszawie”, drukował pierwsze moje wierszyki, podpisane pseudonimem: Zawrat. Lebranie wszystkich tych rzeczy jest mi dziś niepodobna. Nie wszystkie obowiązałam, na niewielu kładłam ścisłą datę, potem i tych wycinków, wskutek wojennych przewrotów, pogubiło się mnóstwo. Te same rzeczy wychodziły potem w zbiorach; wyszukiwanie innych, rozsianych po piśmie na tak dużej przestrzeni lat, byłoby zbyt rozolnane i nie wydaje mi się aby warte trudu. Co znajdę znanie mniejszego wynotowa, podaję niżej.

1897. „Stary cmentarz” - „Na chórze” - „Cieniony” (wiersze), „Tygodnik ilustrowany” nr. 32. str. 624. Podp. Maryla W.
- ” ” „Z Włoch” (wiersze), „Tygodnik Ilustr.” nr. 33. str. 703. Podp. Maryla W.
- ” ” „Ze wspomnień o Korzele Ujejskim”, „Tygod. Ilustr.” nr. 40 str. 131-2. Bez podpisu.
1898. „Thème varié” (poezja proza), „Życie” Nr. II str. 20. Podpisane: D. mol.
- ” ” „Fondo capriccioso” (poet. proza), „Życie” nr. 32-33 str. 13-14) podp. D. mol.
1899. „Myrtha” (powieść), „Iris” pismo lit. art. organ „Kółka lit. i art. Łódź” str. 557. Podp. „Z...i”.
1900. „Z lat...” (nowela), „Iris” nr. 12, str. 131. Podp. Iwo Flomieniczek.
- ” ” „Słowa twoje...” (wiersze), „Iris” str. 37. Podp. „Zawrat”.
1902. „Jernego Brandesa najnowszy utwór” (przekład wiersza), „Słowo Polskie” nr. 276. Podp. Według miary oryginału przetłoczyła Maryla Wolska.
1903. „My artyści...” (proza), „Krytyka” rok. V. Tom II. str. 43. Podp. Iwo Flomieniczek.
1904. „Z ożni kłopotliwych” (wiersze), „Głód” Tom X. Zeszyt 30 str. 600. Podpis: Maryla Wolska.
1905. „Pierwszy ilustrator Słowackiego” (proza), „Słowo Polskie” nr. 606. Podp. Maryla Wolska.
- 1908 - 1909. „Była raz królowa” (bajka), „Lamus” tom I. str. 5. Podp. Maryla Wolska
- ” ” „Ze starszej Eddy” (przekład pezyi), „Lamus” tom I str. 122-126. Podp. Według miary oryginału przetłoczyła Maryla Wolska.
- ” ” „Godzina słoneczna” (nowela), „Lamus” tom I. str. 169. Podp. Maryla Wolska.
- ” ” „Tnuta Elisz” (recenzja), „Lamus” Tom I. str. 232. Podp. „I. P.”
- ” ” „Wieczne Nowiny” (recenzja), „Lamus” Tom I. str. 409. Podp. I. P.
- ” ” „Dziś” (wiersze), „Lamus” Tom I str. 317. Podp. Szymon Brattie.
1910. „Trzy wiersze” „Lamus” Tom II str. 167. Podp. Maryla Wolska.
- ” ” „Rokoko” (Juljusz Zeyer), „Lamus” Tom II str. 298 - 331. Podpisane: przetłoczyła Maryla Wolska.

1911-1912. „Rubayat” Omar Chayyam / „Lamus” Tom III. str. 16-34. Pod. Przekładali 40

Maryla Wolska i Michał Pawlikowski.

1913 „Konkurent” (nowela) „Lamus” Tom IV. str. 110 -120. Pod. Maryla Wolska.

" " „Niecierpliwość tłumy” Villiers de L’Isle Adam. „Lamus” Tom IV. str. 121-128. Podp. Przetłóżyła Maryla Wolska.

1914 „Powstańczym szlakiem” 4 fejetony „Słowo Polskie” Sierpień. Podpisana Maryla Wolska.

1917 „Rocznica” (O Art. Grottgerze) „Kurjer Lwowski” nr. 582. Podp. Maryla Wolska.

1918 „Do króla” (sonet Louise de Lavallière) „Maski” Zeszyt 13, str. 251. Podp. przetłóżyła Maryla Wolska.

" " „Na dnie zwierciadeł” (wiersze) „Maski” Zeszyt 18 str. 351. Podp. Maryla Wolska.

" " „Z liryki kobiecej” (Christina G. Rossetti) „Maski” Zeszyt 29. str. 568. Podp. Przetłóżyła Maryla Wolska.

" " „Gaspard Fauser..” Paul Verlaine „Maski” Zeszyt 30 str. 590. Podp. Przetłóżyła Maryla Wolska.

" " „Z pokłonem” (fejeton o Paderewskim) „Słowo Polskie” ostatnie dni grudnia 1918. Podp. Maryla Wolska.

1919. „O kult bohaterów” „Słowo Polskie” nr. 305. Podp. T. Raróg.

" " „Kto żywi!” „Słowo Polskie” nr. 308. Podp. T. Raróg.

" " „Rusini czy ukraińcy?” „Słowo Polskie” nr. 369. Podp. T. Raróg.

" " „Po szkodzie” (artykuł wstępny) „Słowo Polskie” nr. 412. Podp. T. Raróg.

1920. „Twórcy bogów” fejeton „Rzeczpospolita” nr. 130. Podpis T. R.

" " „Septymy” (wiersze) „Rzplta” listopad. Podp. Maryla Wolska.

" " „Na polu chwały” nekrolog Żofii Prokopowiczówny. „Słowo Polskie” nr. 459. Podp. M. W.

1921. „Wieści z nikał” (fejeton o teozofii) „Rzplta” nr. 187. Podp. T. Raróg.

1922. „Nie to..” (impresja) „Rzplta” nr. 1 noworoczny. Podp. Maryla Wolska.

1923. „Henryk Rodakowski” (fejeton) „Rzplta” nr. 294. Podp. Maryla Wolska.

" " „Kamień na kamieniu..” „Wierchy” I rocznik pośw. gór i góralszczyźnie str. 111.. Podp. Maryla Wolska.

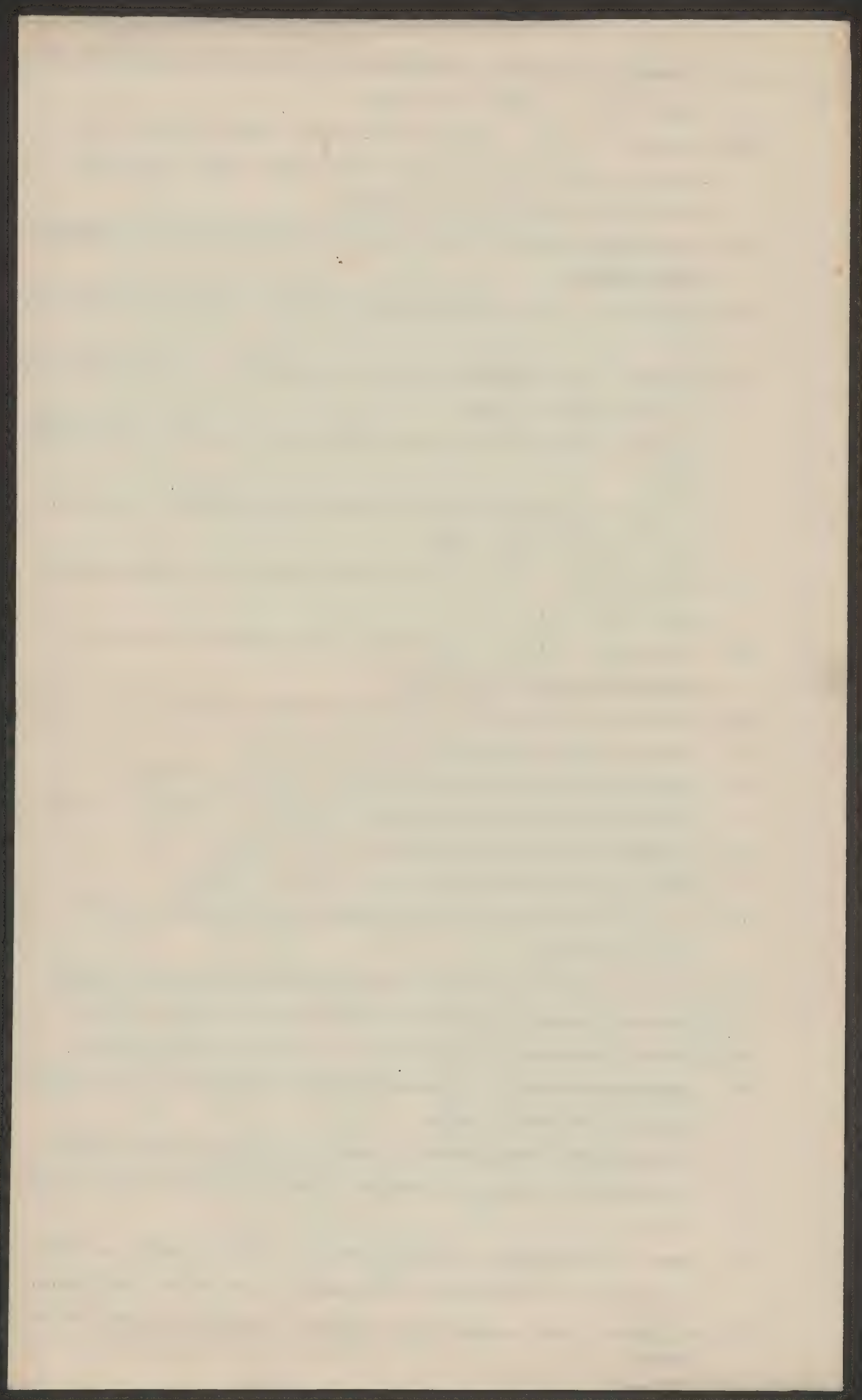
" " „Czarny Staw” wiersz „Wierchy” I rocznik str. 97. Podp. Maryla Wolska.

" " „O pamiątkę po legionie wschodnim” „Słowo Polskie” 15 Sierpnia, Podp. T. R.

" " „Oceny i sprawozdania w Poradniku teatrów i chórów włos. P. t. „Proro czy sen” i „W starym dworze” (recenzje) Rok X. nr 7-8. Str. 108. Podp. M.

1924. „O sprawiedliwość pamięci” „Słowo Polskie” 2 październik. Podp. Maryla Wolska.

41

" " „Grottger dzieciom polskim” „Dziennik Poznański” 23. listopada. Podpis
Maryla Wolska.

1925. „Poeta beskidzki” (L. Zerańłowicz) „Wierchy” Tom III. str. 161. Podp. M. Wolska.

" " „Bakterye” - „Słowo Polskie” nr. 99. Podp. Tomasz Baróg.

1926. „Godziny łaskawe” (wiersze) „Słowo Polskie” - tygodnik. Podp. Maryla Wolska.

" " „Po Weselu” (wiersz) „Myśl Narodowa” str. 118. Podp. Tomasz Baróg.

1928. „Piastun” (nowela) „Myśl Narodowa” nr. 1 str. 10. Podp. Maryla Wolska.

" " „Zaduszki” (wiersz) „Myśl Narodowa” 1/XII str. 410. Podp. Maryla Wolska.

" " „Kwaterna” (impresya) „Tęcza” Zeszyt 45. Podp. Maryla Wolska.

„Majowe nabożeństwo” - „Szara godzina” - „O Aciu Grottgerze” w książce
p. t. „Kraj lat dziecińczych” Wydawnictwo Zakł. Nar. im. Ossolińskich, pod
kierunkiem Juliusza Balickiego i Stanisława Maykowskiego.

„Straż nad Wartą” wiersz w tomie II gim powyższego wydawnictwa. p. t.
„Będziem Polakami”.

1929. „Górom moim” i „Wpław” (wiersze) „Wierchy” tom VI. str. 89-90. Podp. Maryla Wolska.

Pozatem drukowałam różne prace, wierszem i prozą, do roku 1926,
przedewszystkiem w „Słowie Polskim”, których mi wyszukać nie-
podobna, także pomieszczały je pisma, jak:

„Kraj” (petersburski)

„Tygodnik Polski”

„Tydzień” dodatek liter. do „Kurj. Lwowski”

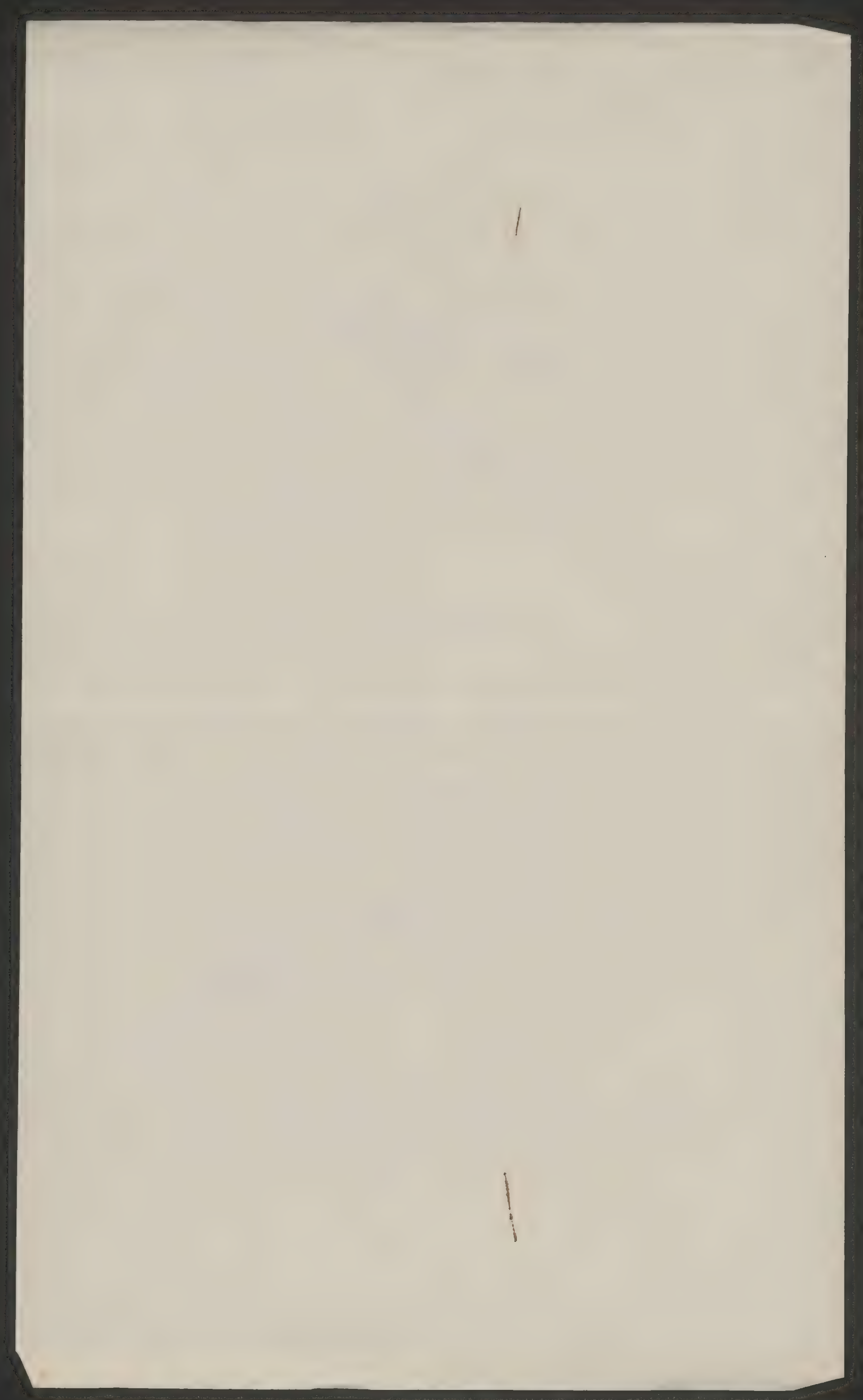
„Kurjer warszawski”

„Echo teatr. i muzyczne”

„Kurj. ill. codzienny”

„Świat kobiecy” i Almanach tego pisma. Itp.

Maryla Wolska
Łódź, 20 maja 1929

Home Improvement of 1862

42

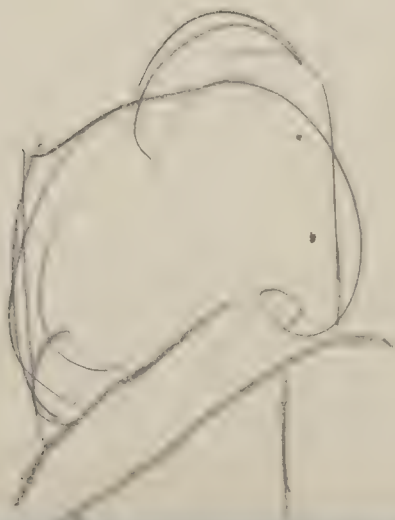
24

May 21 November 1855
1302-4

Chapter - 20 - 22-6-1978

Page 10

Wr. 282 Green 1907

Honey 2

43

Drum 2

Popcorn 2

Wheat 2

Wheat 2 1/2

Wheat 2

20. 1/2

1925. 5. 10

1926. 5. 10

1927. 5. 10

1928. 5. 10

1929. 5. 10

1930. 5. 10

100

100

Dane^W Leli do Archiwum następujące
fotografie:

Jaśminka z Maćkiem

Chłop w bród przez Opór (WŁ.P)

Widok na most ze szakarpu Storożki (W.P.

Ja w szfalroku Rity (W.P.

Kazio w mroź na saniaach W.P?

Kazio i W.Puch. w Białkowcach

Ja " słodyczka!" W.P.

Lela i ja na Horbaniu (W.P.

Ja z obleśnym uśmiechem i grzywką (W.P.

Lela z Lelą u stóp, na Horbaniu (W.P?

Ja " z podełba " w czarnej sukni W.P.

Lela i ja na Horbaniu (dwa enfacc W.P.

Lela w mojej łazience na Zaświeciu (en face

Zaświecie 1909

Tau i Mau pod Matejką w kostiumach

Wjejski

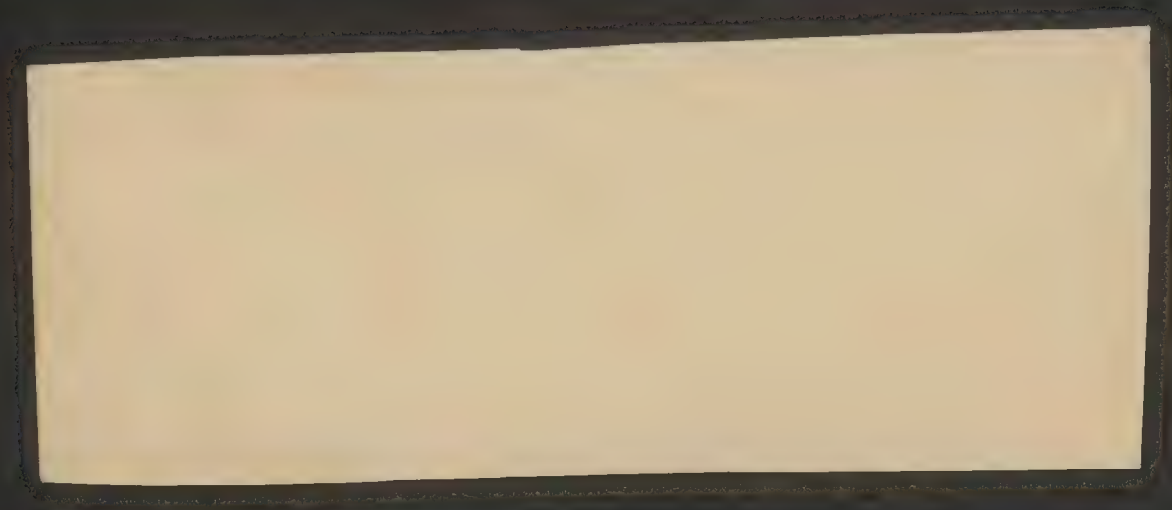
Perepelniaki (już bolszewicka szkoła nie dwór

Cerkiewka (rys. Mau. foto rafia

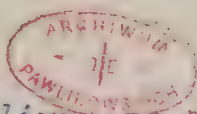
Thompson 22
The following is a list of
the names of the persons
who have been
admitted to the
Society since
the last meeting.

KAPIT.

Odpis nieoficjalny.

DEKLARACJA: Celem zabezpieczenia możliwym po mojej śmierci nieporozumieniem, spisuję niniejszą deklarację.

Wszystko co posiadałam rozdałam sama za zupełnego zdrowia i przytomności.

Z posiadłości mojej w Skolem odziedziczonej po matce mojej, a składającej się z drewnianej willi, obecnie wojną zniszczonej i jednego morga ogrodu, spłaciłam syna mego Adama gotówką w rzetelnej połowie ówczesnej jej wartości, całość darowałam mojej córce Maryi Wacławowej WOLSKINJ pamiętna, iż przez dwa lata ostatniej choroby mego męża, córka i zięć nasz inżynier WOLSKI ratowali nas tak pieniężnie jak i prawdziwie serdecznem współczuciem.

Wtedy również oddałam na własność córce wszystkie dzieła sztuki, będące w mojem posiadaniu, idąc śladem ś.p. męża mego, który ciężko już chorując w mojej obecności córce wyłączenie wszystkie swoje artystyczne prace, jakie tylko w domu były, oddał i darował.

Oddając córce na własność owe przedmioty sztuki, zastrzegłam sobie jako odpłatę z jej strony utrzymywanie mnie do śmierci co przeszło już 20 lat WOLSKICY wypełniają, tak że koszt mego utrzymania i leczenia, jak wyjazdy dwukrotne do Sankt Petersburga, do Kóstritz, Badenu i Karlsbadu, wyrówna, a obecnie wartość owej darowizny.

Wobec z domu mego darowałam wnuczce Beacie OBERTYŃSKINJ, gdy wychodziła za mąż.

Asygnowałam i pozostałość rękopiśmienną, oddałam na własność wnuczce mojej Anieli WOLSKINJ, w przekonaniu, że się nią kiedyś chętnie i umiejętnie zajęć potrafi.

Synowi memu Adamowi dałam po zdaniu matury cenny rysunek oryginalny Grottgera - Powstaniec z kosą na straży. Rzecz tę bez porozumienia ze mną, gdyż byłabym ja natychmiast odkupiła od niego, sprzedał natychmiast bez żadnej potrzeby, (gdyż zawsze miał zaopatrzenie i utrzymanie dostateczne) doktorowi E. STROJNOMIERSKIEMU za 50 fl. Po zdaniu egzaminu inżynierskim, próbując on przecie nie uszanuje pamiętek domu rodzinnego, dałam synowi memu znowu oryginały Grottgera, mianowicie swój portret z matką - i portret Kubezińskiej. - Miał te obrazy prawie rok cały, poczem postanowił sprzedać je koniecznie. I tym razem nie był potrzeby wspominać do tego...

Zalew nie potrafiła córka ocalić portret mieniący się za rzecz inną tej samej wartości tego samego mistrza. Sprzedała te dwa arcydzieła za małą sumę doktorowi **AKASIEWICZOWI**.-----

Gdy się mój syn **Żehiż**, dałam mu znowu dwa oryginały Grottgera - portret panny Januszkiewiczówny i portret panny Anieli - młodej. - Te posiada jeszcze. - Zaś synkowi tego Artusiowi darowałam srebro do -
Polonii - jedyny jaki w kraju ocalał.-----

Z donowych cennych rzeczy, dałam synowi kosztowną srebrną cukiernicę i dwa także lichterze, sygnet złoty herbowy i rozmaite cenne drobiazgi, z których nie zatrzymał niczego. Mimo to dałam mu jeszcze z orno sp. Męża mego Karola **MŁODNICKIEGO**:-----

1. Portret dziada Ignacego **MŁODNICKIEGO** rysunek kredą.-----

2. Autoportret ojca rysunek wspaniały kredą.-----

3. portret olejny Adasia dzieckiem.-----

4. mój portret pastel.-----

5. Widok skał w Rubniszczu.-----

6. Śmierć Kopernika olejny.-----

7. Huculka olejny na drzewie.-----

8. mój portret pastel Maleszewski.-----

Autograf Matejki na fotografii Anieli młodej.-----

Zasęgióty te podaje, aby uzasadnić postać nierómszą dalszą.-----

Zostanie po mnie odrobina rzeczy osobistych, które mi spoczą sobie, aby córka moja i tylko ona, rozporządzała wele mojej myśli, nie domagając się nikogo żadnej przeszkody.-----

L w ó w - Zaświecie, 25. grudnia 1920. Wanda Młodnicka mp. Jako świadek : Karol Medwecki mp. Inż. Stanisław Szczepanowski mp.+++-----

Pani Głogowska, żona ówczesnego właściciela Żółkwi.

Alexandra Blacha (Blachaó) siostra Krystyny Grottgerowej, później Onyszkiewiczowa.

Konstanty Pawlikowski - wiadomo.

Pani Baroni Cavalcabo, matka Laury Pawlikowskiej.

Maryja Neuhauser, ^{(siostra dziadka} Prof. Franciszka Neuhausera, krytyka i muzyka lwowskiego.

Lipiński, znakomity, wówczas światowej sławy skrzypek, Karol.
^{de Salandra,}

Hr. Anna Revertera ^{(z domu v. Hartmann,} matka Fryderyka, ambasadora austr. przy Waty-

kanie, córka Matyldy, Fryderyki, Adeli i najml. syna Teofila. Zameżna wówczas za

hr. Antonim, kapitanem armii austr. Małą dziewczynką, widziałam ją w r. 1880 w Aigen koło Salzburga, gdy była wożona na kurację do Styryi.

Mozart, syn wielkiego Mozarta, osiadłszy długie lata w Polsce.

Przepisałam cały ten afisz, tak żywo przypominający Wasze dobroczynne zespoły, na którym jawi się Konstanty i Mama Laury i ciotka Grottgera i hr. Revertera i Mozart, którego nutowy autograf jest w którymś ze sztambuchów w Medyce. Ładna kartka dziejów starego Lwowa, dziwnie malownicza dla wyobraźni, bo i scena i widowiska ówczesne to przecie jeden kostiumowy wieczór. Same portrety starego Reychana, ^{(amatorzy} Stattlera i Schlegla. I nie jak bądź musieli być muzykalni ówcześni ~~ludzie~~, skoro I skoro nie wahał się wystąpić z nimi taki światowy Lipiński... śpiewali operowe arie, włoskie, pewno koloraturowe, wymagające i głosów i kunsztu,

Za rok będzie sto lat od tego wieczoru i myślę, że warto dać to przedrukować z objaśnieniami. O ile Lwowski Kurjer będzie jeszcze dyszał do Kwietnia, to chyba w nim. Włoży musiała naturalnie słuchać hrabina Moszyńska, ale Bunia miała jeszcze wówczas dopiero sześć lat, więc została u swojej Mamy. Ciocia Terenia miała lat 15 cie.

Wspomnienie pisma Elżbiety Grottger
Bunia = Elżbieta Grottger, Karol = hr. v. Wetz, ciotka = ciotka Terenia = ciotka matka

"1. Illustration"

Nr 4250 zwierze
 występuje w górnym Brejober
 z Amelie des Bales
 w Pyrenejach

mieszka w górnym Brejober
 A. fortiger. Ewald.
 To zwierze występuje w
 górnym Brejober

